

IFJÚSÁGI

IFJÚSÁGI CSOPORTVEZETŐK LAPJA

óra

2. évfolyam, 3. szám ■ 2005. november

IFJÚSÁGI ÓRA – Evangélikus ifjúsági csoportvezetők lapja

Megjelenik negyedévente.

Felelős szerkesztő: Balog Eszter ifjúsági referens • Tel.: 486-3525 • Mobil: 06/20-824-2019

Olvasószerkesztő: Székács Judit

Kiadja a Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Iroda

Ifjúsági és Gyermekosztálya megbízásából

a Magyarországi Evangélikus Egyház Luther Kiadója

Felelős kiadó: Kendeh K. Péter

Kiadóhivatal: 1085 Budapest, Üllői út 24. • Tel.: 317-5478, 486-1228

Egy szám ára: 480 Ft + postaköltség. Előfizetési díj egy évre 1920 Ft + postaköltség

A beküldött fotókért köszönet Botta Dénesnek (borító, 81–83., 86–89., 107.,

111–116., 119. o.), Kendeh K. Péternek (84., 86–89. o.), Koncz Istvánnak (94–95. o.),

Marton Tamásnak (96. o.), Komlósi Erzsébetnek (97–98. o.), Szakács Tamásnak (99–100. o.),

Sólyom Iringónak (108–110. o.), Havasi Líviának (117. o.) és Szakács Zitának (118. o.).

Tervezés és nyomdai előkészítés: Galgóczi Andrea

Nyomdai kivitelezés: ETO-PRINT Kft.

Felelős vezető: Balogh Mihály

ISSN 1785-7104

A semmi ágán til szivem,
kis teste hangtalan yacog
körök gyűlnek szeliden
s tánc, nének a csillagok.

Ez a kozmikus, világvégi. Ahogy nem tudunk hova fordulni reményeink a kozmikus reménytelenségtől, úgy igaz az is, hogy csak a kozmikus remény töltetheti meg szívünket annyira, hogy ne maradjon közben és utána hiányérez-

KEDVES OLVASÓ!

Az *Ifjúsági Óra* őszi száma egy olyan írással kezdődik, amely közel hozza hozzánk – halottak napja kapcsán – élet és halál, örök élet kérdését, amelyről az ifjúsági órákon is bizonytalanság esik mostanában, hiszen az egyházi év vége felé közeledünk. Az elméleti rész többi írása a csoportvezetéshez kíván segítséget nyújtani. Egy-egy írást olvashatunk arról, hogyan vezessünk csoportos beszélgetéseket, hogyan kezeljük a csoportot, majd pedig arról, vajon mire érdemes odafigyelni csoporttagjaink magatartásában. Találunk egy kis összeállítást arról is, milyen legyen a „jó” csoportvezető, azaz milyen tulajdonságaink fejlesztésére törekedjünk, ha olyan fiatalok vesznek körül minket, akikért felelősséggel tartozunk. A Távcső rovatban megismerhetjük egy tanzániai evangélikus püspök gondolatait egyházáról és a tanzániai evangélikus fiatalokról. Az idén nyáron Neuendettelsauban (Németország) megrendezett ifjúsági vezetőképző résztvevőinek beszámolójából is újabb ismereteket szerezhetünk más országok evangélikus fiataljainak életkörülményeiről.

Ebben a számban betekinthetünk az aszói evangélikus gimnázium diákönkormányzatának munkájába is, valamint bemutatkozik a Szentírás Szövetség. A KIE idei, őszi-téli munkájából is ízelítőt kapunk.

Igyekezünk az órák tervezéséhez konkrét segítséget is nyújtani, ezért vázlatos ötleteket közlünk egy-egy fél éves sorozat megtervezéséhez. Az órák tervezéséhez a Segédanyag rovatban ajánlott könyvek is segítségül szolgálhatnak.

A Beszámoló rovatban két különös nyári élményről olvashattok.

Végül fogadjatok szeretettel egy ifjúsági csoporttal jól eljátszható, könnyen megtanulható színdarabot. Legyen sok örömetök benne!

Balog Zoltán

ifjúsági referens

ELMÉLET ■ 42

TÁVCSŐ ■ 90

KÖZÉPISKOLÁK ■ 94

KIE ■ 96

BEMUTATJUK ■ 97

FILMKLUB ■ 99

PROGRAMOK ■ 101

SEGÉDANYAGOK ■ 103

KREATÍV ÖTLET ■ 105

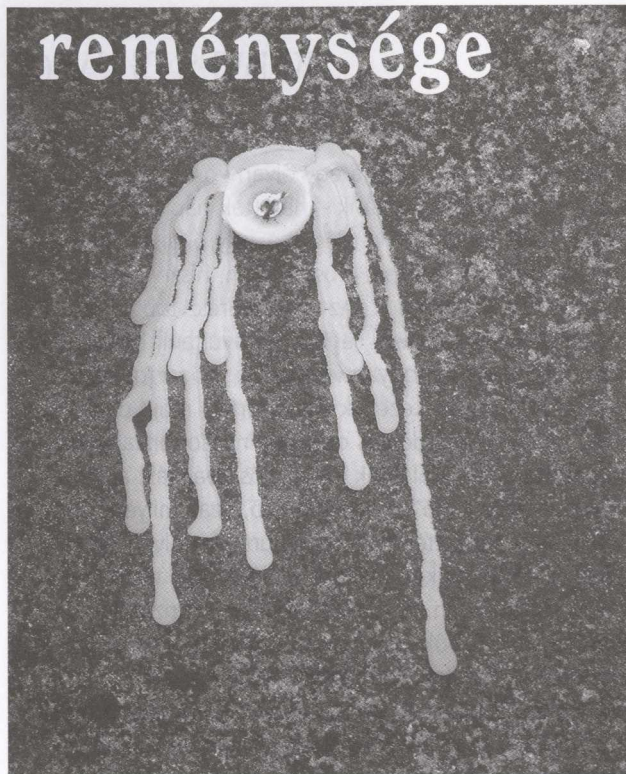
HÍREK, BESZÁMOLÓK ■ 117

Az ÖRÖK ÉLET reménysége

Immanuel Kant, aki nemcsak saját korának volt nagy filozófusa, hanem gondolkodásával az egész utána következő, napjainkig tartó korszak számára jelentős ösvényeket jelölt ki, valójában egész életében csak **3+1 kérdésre kereste a választ**. Ezek voltak híres kérdései: **Mit tudhatok? Mit kell tennem? Mit remélhetek?** És az egész összefoglalásaként a **+1: Mi az ember?** Szerinte az első kérdésre a filozófia segít választ találni, a másodikra az etika, a harmadikra a vallás, és a negyedikre egy olyan átfogó tudomány, amely mind a hármat magában foglalja. Ha belegondolunk ezeknek a nehéz kérdéseknek a természetébe, igazat kell adnunk Kantnak annyiban, hogy bármelyikre kezdjük is keresni a választ, egy idő után elérünk ahhoz a határhoz, amelynél már egy másik területére csúszik át a kérdés. Így van ez akkor is, amikor a vallás segítségével nemzedékről nemzedékre hagyományozott reménység természetét szeretnénk megérteni: hamar megérezzük, hogy ha nem akarunk túlságosan egyszerű és ezért rossz válaszokat kapni, akkor egyformán szükségünk van gondolataink, erkölcsi normáink, érzéseink és vallási igazságaink felderítésére, és mindezek után arra is, hogy belássuk, hogy ez a kérdés az ember legmélyebb természetével függ össze.

A reménységnek első közelítésben nem feltétlenül van köze a valláshoz. Remélni sok mindent szabad és lehet is, remélhetem, hogy jól sikerül holnap a matekdolgozat, hogy nem kenődik el a szemfestésem, amíg a zuhogó esőben elérek a bulira, hogy bár iszonyúan fáj a hasam, mégsem kell majd megoperálni egy barátságtalan vakbélműtét keretében stb. Ha azonban a reménység természetének felfedezésekor a többi területre is figyelek, máris kiderülhet, hogy a matekdolgozat sikere elsősorban a tudásom függvénye, hogy ha az elkenődött festéket levakarom, akkor legalább annyi embernek rokonszenves leszek, mint festékkel (mert akinek olyan az értékrendje, azt tényleg jobban érdekli, hogy valójában milyen vagyok), és hogy realitásabb az orvos szakmai felkészültségében és emberiségében bízni, mint abban, hogy minden betegség elkerül. A reménységnek ezek a hétköznapi példái ezek szerint csak a hétköznapi felületességében fejeznek ki valamit, de jelentésük ennél sokkal mélyebbről fakad. Vegyük pél-

dául József Attila egyik versét (*Reménytelenül*): ahhoz, hogy közelebb kerüljünk a reménység természetéhez, nézzük meg, milyen is a tömény reménytelenség:

Az ember végül homokos,
szomorú, vizes síkra ér,
szétnéz merengve és okos
fejével biccent, nem remél.

A vers első versszakában egy olyan ember gondolataiba pillanthatunk be, aki számára a sokaktól irigyelt okosság csak kilátástalan helyzetének megerősítésére szolgál. Eddig tehát csak az intellektus szintjéig jutottunk el. Folytathatóna a vers azzal is, hogy az intellektuson túlról érezik a segítség, nem? Vagyis ösztönösen is él bennünk egy még ennél is mélyebb szint ismerete, amely talán logikátlanul és megmagyarázhatatlanul, talán csodaszzerűen megmenthetné még az intellektuálisan már menthetetlen embert. A harmadik, befejező versszak után viszont már nincs több esély, titokban sem remélünk ilyet, mert a magány kozmikus méretű reménytelenségéig tágul:

A semmi ágán ül szívem,
kis teste hangtalan vacog,
köréje gyűlnék szeliden
s nézik, nézik a csillagok.

Ez a kozmikus, ez a vallási. Ahogy nem tudunk hova fordulni reményért a kozmikus reménytelenségtől, úgy igaz az is, hogy csak a kozmikus remény töltheti meg szívünket annyira, hogy ne maradjon közben és utána hiányérzetünk. A kozmikus, vagyis a vallási. Erről a vallási, hiányérzetet megszüntető reménységről beszélünk akkor, amikor a halál utáni életről, az örök élet reménységéről van szó. Mivel a reménységnek ez a fajtája ilyen nagy dolgokra képes, nem kell csodálkoznunk azon, ha nem teljesen fér bele abba a tapasztalati tartományba, amelyet hétköznapi realitásnak mondunk. Pál apostol, aki nem szokott megijedni attól, hogy mások számára ismeretlen dolgokról beszéljen, amikor a földi és a következő lét határán történendő eseményeket sorolja, némi mentetőzéssel így vezeti be mondanivalóját: *Íme, titkot mondok nektek...*, majd ezután részleteiben szól az utolsó pillanatok eseményeiről és arról, hogy a halál hatalmát végleg eltörli majd Jézus Krisztus győzelme (1Kor 15,51–57).

...üdvösségünk reménységre szól. Viszont az a reménység, amelyet már látunk, nem is reménység: hiszen amit lát valaki, azt miért kell remélnie? (Róm 8,24) Ebben az egyetlen mondatban foglalható össze mindaz, amiről eddig szó esett. Aki a reménység igazi természetét szeretné megérteni, hozzá kell szoknia a kifejezés ünnepi, erős változatához, amelynek nemcsak a természete, hanem a tartalma is különleges, mert ez az „örök élet”-re szól.

A kifejezés megértésekor rögtön szembe kell néznünk azzal a ténnyel, hogy az örök élet a bibliai szóhasználatban valójában sem nem örök, sem nem élet a megszokott értelemben, vagyis nem a földi keretek közt megismerhető élet végtelen meghosszabbítása, hanem új és különleges állapot, amelynek jellemzésére nincs is külön kifejezésünk, csak ez a félreérthető megfogalmazás. Hogy a tartalmát jobban visszaadhassuk, helyesebb volna talán azt mondani, hogy „időtlenség Isten közvetlenségében”, az „örök” szó tehát nem időhatározó, hanem minőségjelző, az „élet” pedig nem főnév, hanem állapotjelző. Valószínűleg ez a két eltérés is elég meggyőző az ellen az unaloműző pótcselekvés ellen, hogy mindenképpen valami egyhangú és ellentmondásos cselekménnyel akarjuk kitölteni „az űrt”, például az angyalok vagy az üdvözültek

menyei karának végtelen énekével, harsonázással vagy azzal a mákonnyal, hogy akkor majd végre mindenki megteheti, amit itt a földi törvények miatt nem mert. Erre a sokak által sok évszázadon át gyakorolt tevékenységre egyszerűen azért nincs szükség, mert ahol nincs idő, ott „űr” sincs, amit ki lehetne tölteni.

Innen érthető meg az is, hogy mi történik azzal az emberrel, aki meghalt. A népszerű platonista-keresztény közvélekedés úgy tartja, hogy **a halál pillanatában a lélek elhagyja a testet és különböző helyekre vándorol, vagy olyan utakra indul, amelyeken át esélye nyílik a megtisztulásra.** Ehhez az elképzeléshez feltételeznünk kellene egy olyan, számunkra egyelőre megközelíthetetlen világot, amely lényege szerint a miénkhez hasonlít, csak éppen nem a lelkes testek, hanem a testetlen lelkek lakják, de amely még nem Isten tökéletes közvetlensége. Elég kézenfekvő elképzelés, ha ránk bízna valaki, valószínűleg mi is ilyesmit találnánk ki. A baj ezzel az elképzeléssel csak az, hogy szükség sincs rá és indokaink sincsenek hozzá. Komolyan véve az időtlenséget, nem mondhatunk jobbat, mint **Luther, aki szerint a halott embernek egyetlen jellemzője maradt: az istenkapcsolat, az sem őfelőle, hanem Isten felől nézve.**

Lényegét és hatását tekintve tehát a halál visszavonhatatlanul megvon tőlünk minden aktivitást. Egyetlen jellemzőnk marad, az sem a miénk. Aki ennek tudatában szeretne a lehető legjobban felkészülni arra, ami mindannyiunkra vár élete végén, annak a szeretetet kell gyakorolnia, tökéletesítenie élete során, hiszen a szeretet megvalósításával mindig kiszolgáltatottságot élünk át, és utolsó aktív tevékenységünkkel az előttünk álló végleges passzív állapotot kell majd tudnunk elfogadni. Vagyis be kell gyakorolnunk az egyetlen lehetséges eszközzel. A többi Isten dolga lesz, aki mindent betölt és életet ad. **Nekünk pedig itt van és marad a hit, a remény és a szeretet. Ha belegondolsz, nem is olyan kevés...**

Béres Tamás

**Krisztus megtörte a halál erejét,
és az evangélium által világosságra
hozta az elmúlhatatlan életet.
2Tim 1,10**

Az alábbi írásokban BALOG ESZTER – a német szakirodalom útmutatásaival – kezdő és haladó ifjúsági csoportvezetőknek egyaránt támogatásokat ad munkájukhoz.

Segítség, CSOPORTOT VEZETEK!

A CSOPORTBESZÉLGETÉS METODIKÁJA

„Beszélni ezüst, hallgatni arany” – hangzik a jól ismert közmondás. Számos sikertelen csoportbeszélgetés után éli át a vezető, milyen igaz e mondás, pedig talán óráig készült... Számos negatív tapasztalat, kudarcélmény veszi el a fiatalok kedvét a csoportvezetéstől. Griesbeck csak a leggyakoribbakat említi:

- Míg a csoportban egyesek túl aktívak, a többiek nem jutnak szóhoz.
- A beszélgetés nem indul be. Ha mégis felcsillan rá a remény, csak vontatottan és erőltetetten megy a párbeszéd.
- A csoporttagok hajthatatlanul ragaszkodnak véleményükhöz.
- A céltalan beszélgetés kedvtelenséget és elégedetlenséget vált ki.
- Agressziót és zavart okoz, ha mindenki egyszerre akar beszélni.

Mindehhez hozzá lehet tenni az állandó puzmogókat, a csoport érdektelenségét, a rossz témaválasztást. Aki csoportokkal foglalkozik, tudná még sorolni a problémákat. De most inkább arra tekintünk, hogy hogyan lehet ezektől megszabadulni.

Willi Erl megközelítése elméleti. Háromféle beszélgetéstípust különböztet meg: az **irányított**, a **nem irányított** és a **spontán** beszélgetést. Mindegyiknél alapvető jelentőségűnek tartja a körülményeket, a beszélgetés környezetét. A jó beszélgetés titkának az aktív odafigyelést, a meghallgatást és az összefüggések meglátását tartja, valamint azt a képességet, hogy „meghalljuk, mi van a szavak mögött”. A beszélgetés nélkülözhetetlen jellemzője a nyitottság a résztvevők véleményére és a tapintat, amellyel az információkat kezeljük.

Erl végül azzal biztat mindenkit, hogy a beszéd-től való félelem és a gátlások legyőzhetőek.

Úgy gondolom, hogy ilyen érett beszélgetés vezetéséhez a fiataloknak gyakran segítségre van szükségük, ezért hasznos lehet az ifjúsági órákon a lelkész jelenléte, akitől a beszélgetésvezetést jó esetben el lehet sajátítani. Különben a magára hagyott ifjúsági vezető személyiségében is károsodhat, ha „mélyvízbe dobják”, és kudarcot él át. Hasznos lehet az a forma is, amikor a csoportvezetők együtt készülnek fel a beszélgetésre – munkakört alkotva, a lelkész segítségével, vezetésével –, amíg egyedül nagy falatnak tűnik a csoportvezetés.

Gyakorlati téren számtalan apró tanács segíti a sikeres beszélgetésvezetés elsajátítását. Mindegyik azt támasztja alá, hogy a beszélgetésvezetés megtanulható.

Georg Fabian **12 pontban** foglalta össze a **beszélgetés szabályait**:

1. Tegyél fel kérdéseket. Ha nem indul be hamar a beszélgetés, formáld úgy a kérdést, hogy azonnal ellentmondás alakuljon ki. Így máris a legjobb vitába kerülsz.
2. Sohase adj választ, kivéve, ha senki nem tud válaszolni.
3. Úgy beszélj és kérdezz, hogy mindenki meg tudjon érteni. Aki túl sok idegen szót használ, azt nehezen vagy alig értik meg.
4. Ha egy pontnál különböző vélemények alakulnak ki, állítsd őket egymással szembe. Próbáld meg a különböző álláspontok gyenge, tartalmatlan állításait kiszűrni.
5. Hangsúlyozd a közöset, ami a kétféle nézetet összeköti.
6. Figyelj arra, hogy ne távolodj el a témától. Egy vicces megjegyzés – amire a legjobban odafigyelnek – visszavezet a tárgyhoz.
7. Alkalmanként nézz az órádra. Egy megbeszélés maximum két óráig tarthat. Ennyi idő alatt el kell érni a célt.

8. Tapintatosan akadályozd meg a zavaró párbeszédet. Ezt különböző módokon lehet elérni. A legegyszerűbb magatartás: egy darabig várni, azután az egymás között beszélgetőkre jelentőségteljesen rápillantani. Ha ez nem segít, meg kell szólítani az illetőt.

9. Serkentsd a hallgatag résztvevőket az együttműködésre.

10. Fékezd le azokat, akik mindig mindenhez hozzá akarnak szólni. Módszere: jelentkezési sorrend szerinti felszólalás.

11. A személyedet ért támadást, sőt sértést nem szabad eltűnni. Ezeket a legjobban a humor eszközével lehet visszafogni.

12. Ha valamit nem értettél meg, vagy ha a csoporttag nem fejezte ki magát érthetően, jelentsd ki egyértelműen: „Nekem ez nagyon fontos. Hadd mondja el még egyszer...”

Szimpatikus számomra ez a humorral vegyített precizitás és a céltudatosság, de szerintem ez semmiképp nem lehet erőltetett. A spontaneitásnak is döntő szerepe van a humor területén. A vidámság és az oldott hangulat teszi gördülékennyé és emlékezetessé a beszélgetést.

Griesbeck megnevez másféle segítő szempontokat is, például szerinte **maximum 15 fővel** lehet egyszerre hatékonyan dolgozni. Kiemeli a beszélgetés anyagának elsajátítását, amely a beszélgetésvezetés alapvető kritériuma. **A témát izgalmasan kell tálalni a csoport számára, hogy a csoporttagok lázba jöjjenek.** A csoportbeszélgetés alatt is igen sok szempontra hívja fel a figyelmet, például a kérdéseket nem szabad támadóan feltenni, és a direkt felszólításokat is kerülni kell. Fontos szempont a vezetésben, hogy a megalapozott véleményekre kell rákérdezni. Mindezekon túl talán a legfontosabb a **beszélgetés utáni önkritika**, amely által a vezető megvizsgálja, helyesen épült-e fel a beszélgetés, elérte-e a célját. A vezetőnek szükséges feltennie a kérdést, **hogy hogyan lehetett volna jobban dolgozni, és mit lehetett volna még jobban csinálni.**

Azt hiszem, az általános csoportvezetői tapasztalatok azt mutatják, hogy a csoportbeszélgetés végeztével nincs kiértékelés, arra már nem jut idő, pedig nagy szükség lenne rá, hiszen az **önvizsgálat teszi lehetővé az egyéni fejlődést.** E nélkül a folyamat nélkül a vezető megrekedhet egy szinten, és a csoport sem érzi úgy, hogy az órák változatosabbak, ötletesebbek lennének. Pedig ebben van a **vezető vonzereje: a mindig megújuló fantáziában, a lendületben, az újabb és újabb módszerek elsajátításában.**

Willi Erl Eberhard Müllert idézi az önkritika kapcsán: „Megtanult a vezető és csoport a beszélgetés folyamán legalább egymásra figyelni? Ha igen, akkor nem volt hiába a beszélgetés, még akkor sem, ha a különböző vélemények nem tisztázódtak.”

CSOPORTVEZETÉSI ALAPELVEK

Hogyan vezessek csoportot? Hogyan készüljek fel az ifjúsági órára? – tehetik fel a kérdést mindazok, akik szívesen segítenének az ifjúsági órák szervezésében, lebonyolításában. Őket segíti tanácsaival Willi Erl csoportpedagógus az alábbi csoportpedagógiai alapelvekkel:

1. Kezdd ott, ahol a csoport áll!

A csoportot úgy kell elfogadni, ahogy van. Csak ezután következhet az elvárások és az érdekeltségek közös keresése, egyeztetése.

2. Vedd figyelembe minden egyes csoporttag adottságait! Mindenkinek vannak adottságai, amelyekkel másokat meg tud örvendeztetni. A csoportpedagógus feladata, hogy olyan szituációt teremtsen, amelyben a csoporttagok különböző tehetségeiket a közösség számára kibontakoztathatják.

3. Együtt dolgozni jobb, mint egyenként versenyezni A közös munka előnyt élvez az egyéni munkával szemben. Az egyes csoporttag fejlődését ugyanis a csoportmunka segíti a legjobban, ahol mindenki megtanulja, hogy hogyan fejezze ki a véleményét és hogyan gyakoroljon kritikát.

4. Hagyj helyet a döntéshozatalnak!

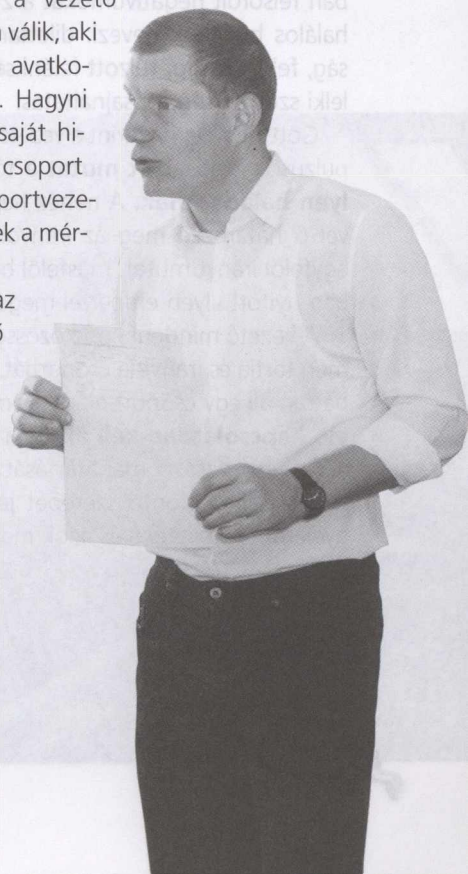
A közös döntéshozatalt gyakorolni kell. A döntésszabadság tere a csoport érettségétől és korától függ. A csoportpedagógusnak úgy kell a csoport fejlődését elősegítenie, hogy a csoport maga tudjon úgy dönteni, hogy átlása döntése következményeit.

5. A nevelés szempontjából szükséges határok felállításá Ez a princípium szintén kortól és érettségtől függ. A pozitív tartalom nélküli szabályok használata felelőtlenység.

6. A csoportvezető idővel váljon nélkülözhetővé

Ez azt jelenti, hogy a fiatalok egyre több feladatot vehetnek át, a vezető egyre inkább tanácsadóvá válik, aki csak rendkívüli esetekben avatkozik be a csoport életébe. Hagyni kell a csoportot, hogy a saját hibáiból tanulhasson. A csoport önállóságának foka a csoportvezető pedagógiai tehetségének a mértéke.

Összefoglalva: ezek az alapelvek nem kötelező szabályok, hanem az előrejutást segítő impulzusok, amelyek a fiatalok között végzett munkánkat hatékonyan segítik.

AZ IFJÚSÁGI VEZETŐ SZEMÉLYE

Alapvető tulajdonságok

Ki a jó vezető? – tehetjük fel a kérdést. Lao-ce szerint így lehet ezt a kérdést megválaszolni: „A jó vezető arról ismeretes, ha az ember a célja elérése után elmondhatja: ezt saját magamtól értem el.”

Griesbeck hat kihangsúlyozottan fejleszthető területet említ meg mint a vezető alapvető tulajdonságait: a szabadon beszélés, a megfigyelés és a kritizálás képességét, a szellemi és lelki nyitottságot, az érvelési képességet (vizsgálkozás, összehasonlítás, érzések kifejezése és tények megállapítása) és az ismeretek gyűjtésének és rendszerezésének a képességét.

Willi Erl szerint az ideális vezető elsődleges feladata, hogy igazságos és becsületes legyen. Ennek feltétele azonban az, hogy **megtanuljuk a másik embert elfogulatlanul megérteni**. Csoportpedagógiai szempontból az alábbi szempontokat emeli ki:

- ✓ Jellembeli tulajdonságok: erős személyiség kell hogy legyen.
- ✓ Személyes vezetői tulajdonságok: alkalmazkodási készséggel rendelkező, nyitott, kitartó, (köz)kedvelt, jó megfigyelési képességgel rendelkező, segítőkész, kezdeményező, intelligens, idealista, a kitűzött célok követkevs követője, szervezőkészséggel, önbizalommal és jó beszéd-készséggel rendelkező.
- ✓ A vezető számára nélkülözhetetlenek az alábbi tárgyi ismeretek és technikák: (szociál)pszichológia, beszélgetésvezetés, csoportvezetés, tárgyi ismeret a kiválasztott területen, önismeret és vezetési képesség.

A pozitívumok mellett azonban rámutat azokra a hibákra is, amelyeket igen gyakran elkövet a vezető. Az alábbiakban felsorolt negatívumokat a 20. századi ifjúsági munka halálos bűnének nevezi: dilettantizmus, szétszakadozottság, felületesség, túlzott féltékenység, passzivitás, szellemi és lelki szegénység, önsajnálatás.

Gottfried Keim szerint a vezető világitatornyként „...impulzusokat ad, **utat mutat** a többieknek, **pályát, amelyen haladhatnak**. A nehéz helyzetekben is látható. Mivel ő határozza meg az irányokat, bosszús is lehet. Aki egyfelől irányt mutat, másfelől bosszús, az a konfliktusokban nyitott. Ilyen emberrel megéri közös célt elérni.”

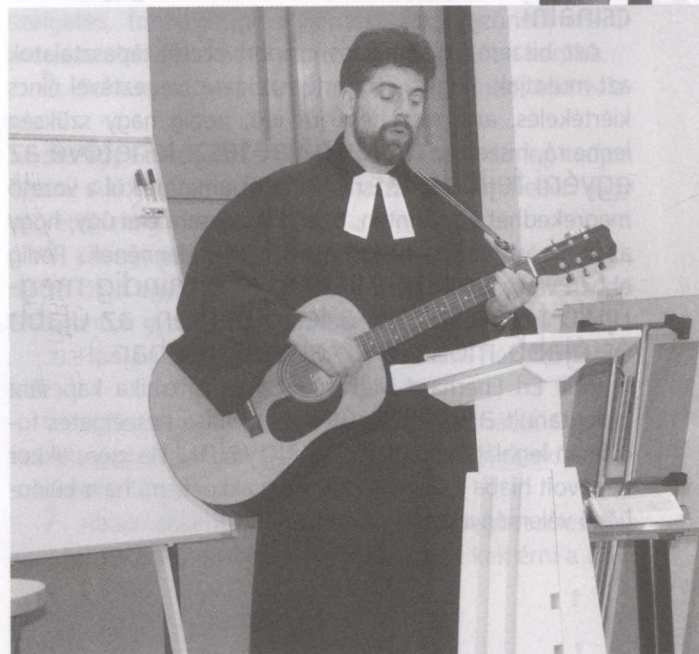
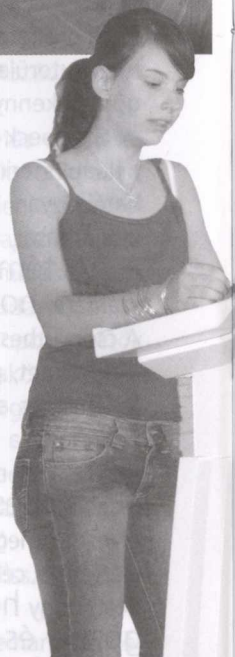
A vezető mindenképp közösségi ember, aki átlátja, számon tartja és irányítja csoportját. Nyitott személyiségű, aki bátran áll egy csoport élére. Kommunikatív voltánál fogva **élő kapcsolatban kell állnia** a csoporttagokkal, akiknek aktív vagy passzív magatartását megfelelően koordinálja. Mindemellett döntő szerepet játszik az elmaradózók figyelemmel követése és azok megkeresése.

A vezető lelki élete

Nincs teszt, amellyel a lelki életet mérni lehetne, de ettől függetlenül szerepe kiemelkedő, hiszen ez Isten ajándéka. A lelki élet azért is fontos, mert csak akkor lehet úgy élni, hogy a szavaink a cselekedeteinket ne áthúzzák, hanem aláhúzzák, ha Isten akarata az életünk minden területére kihat.

A lelki növekedés tartós folyamat, amelynek folyamatáért a vezető személyes felelősséggel rendelkezik. A bibliaismeret ebben a folyamatban életszükséglet, mivel sehol máshol, csak a Bibliából ismerhető meg Isten emberekhez való viszonya.

Szükségünk van a lelki csendességre, a csendes időre, amikor Isten előtt vagyunk, közelségét megéljük, meg tapasztaljuk áldását és akarata felől kérdezzük. A lelki csendesség alkalom arra, hogy megköszönjük Istennek, amit ad: „Uram, szeretlek, mert te is szeretsz. Hozzád akarok tartozni, mert te is hozzám tartozol. Kész vagyok, változtass meg, és munkálkodj bennem.”

Istennek nem egyke gyermeke, hanem gyermekei vannak. Aki lelki életet él, az ragaszkodik az Istenhez tartozókhöz. Társaság nélkül nincs igazán lelki élet – ez a társaság a Szentlélek adománya, Isten ajándéka.

Az ifjúsági vezető nem egyedül dolgozik, hanem Istennel együtt: *Mert mi Isten munkatársai vagyunk...*

(1Kor 3,9) Pál, aki e sorokat írta, egy másik helyen hozzáfűzi: *De Isten kegyelméből vagyok, aki vagyok* (1Kor 5,10) – mert nem elég az emberi akarat. Pál Isten igehirdetője, amit így fogalmaz meg: *Krisztusért járva követségben* (2Kor 5,20). Ebben a munkában nem elég a saját akarat, szándék: *Hálát adok a Krisztus Jézusnak, a mi Urunknak, aki megerősített engem, mert megbízhatónak tartott, amikor szolgálatra rendelt.* (1Tim 1,12) Ez az elhívás reményt és erőt ad a krízisek átvészeléséhez is. De Jézus nemcsak elhív, hanem össze is köt magával: *Aki titeket hallgat, engem hallgat, és aki titeket elutasít, engem utasít el, és aki engem elutasít, az azt utasítja el, aki elküldött engem.* (Lk 10,16)

Tehát **a vezető sohasem csak a programért felelős, hanem Jézus nevében beszél és cselekszik.** Isten tenni akar általa. A vezető lelki élete azért egyértelműen fontos, mert a vezető Isten előtt felelősséget vállal a fiatalok hitbeli fejlődésért.

Amint az eddigi gondolatok is mutatják, sokan és sokféle szempontból foglalkoznak a jó vezetőt meghatározó tulajdonságokkal. Talán nem is lehet egyszerre mindegyik kritériumnak megfelelni. De azt az Istenre figyelő pozitív hozzáállást, amely a vezető csoportjához való alkalmazkodóképességét és mindig tanulásra kész magatartását jellemzi, ki kell emelni mindezek közül. A vezetővé válás folyamat, amely nem a leírt vezetői tulajdonságok magunkra erőltetése, hanem az adottságok, a nevelés (szülő, tanár és lelkész munkája stb.), valamint egy adott csoportban való hosszas részvétel eredménye, ahol lehetőség van az adottságok kibontakoztatására, de a hiányosságok pótlására is. Ebben a csoportnak mint befogadó, segítőkész – de kritikus – tényezőnek alapvető szerepe van. A csoportba azonban rendkívül sok munkát kell befektetni, hogy e tulajdonságok jellemzőivé váljanak.

SZEREPEK A CSOPORTBAN

Amikor Johannes Schilling a csoportban kialakuló szerepekkel foglalkozik, abból indul ki, hogy a fiatal már önmagában is „szerepegyüttest” játszik, hiszen az élet különböző területein különböző magatartást kívánnak meg tőle (az iskolában, otthon stb.). Véleménye szerint a csoporton belül is több típust lehet megkülönböztetni, amelyekre a csoportvezetőnek különbözőképpen kell reagálnia az előrehaladás érdekében. Schilling nemcsak felsorolja ezeket a szerepeket, hanem röviden utal arra is, hogy hogyan szerelheti le őket a vezető. Egy csoportban az alábbi kilencféle magatartás fordul elő a leggyakrabban:

A vitatkozó esetében a tárgyilagos és nyugodt magatartás ajánlatos. A csoportnak is lehetőséget kell adni, hogy véleményét kifejezze.

A pozitív hozzáállású a vezető segítségére lehet az eredmények összefoglalásában, ezért a beszélgetésbe tudatosan be kell vonni.

A mindentudó állandó buzgólkodását a csoport hozzáállása fojthatja vissza.

A fecsegőt bátran félbe kell szakítani, vagy felszólításának idejét meg kell határozni.

A szegénylős és visszahúzódo természetűnek könnyű, direkt kérdéseket kell adni, ezáltal lehet önbizalmát növelni.

Az ellentmondó ismereteit el kell fogadni és tapasztalatait el kell ismerni.

A közömböst munkája és dolgai felől kell kérdezni, és az érdeklődési területére figyelemmel kell lenni.

A hősökövel szemben nem lehet direkt kritikát alkalmazni, óvatos megközelítést igényel.

A számonkérő és kikérdező kérdéseit a csoportnak kell továbbítani.

Schilling megemlíti még hét másik magatartásformát is, amelyek igen gyakori szerepek:

1. A fekete bárány, akit mindig mindenért megbüntetnek. A vezetőnek arra kell figyelnie, hogy ha büntet, igazságosan büntessen.

2. A bandavezér, aki a csoportot vagy annak egy részét a befolyása alatt tartja. A csoportvezetőnek nem elutasítania kell őt, hanem vele együtt dolgozni. Így alakulhat ki valódi partneri együttműködés.

3. A kívülálló a szerepében teljesen jól érzi magát, és nem is akar beleolvadni a csoport eseményeibe. Ha mégis megtenné, kommunikációs nehézségei adódnak. De a vezetőnek segítenie kell őt az integrálódásban.

4. A lógós elmenekül a feladata elől, vagy csaláshoz folyamodik. A vezetőnek ez esetben ki kell hangsúlyoznia az együttműködés szerepét és annak fontosságát.

5. A bohóc szerepét az játzsza, aki hibáit vagy fogyatékoságát leplezi. A vezetőnek olyan helyzeteket kell te-

remtenie, amelyekben másképp viselkedhet, ahol feltárhatal valódi énje. Ezáltal a bohócszerep feleslegessé válik.

6. A kritikus mindig a negatívumokat hangsúlyozza, ami nem baj, de a vezetőnek a pozitívumok meglátására is figyelmeztetnie kell.

7. Az exhibicionista gyakran kisebbrendűségi érzéssel küszködik, amit kirívó magatartással kompenzál. A csoportvezetőnek tapintatosan kell őt leépíteni.

Ezeket a szerepeket Willi Erl a csoportpedagógián belül három csoportba rendezi:

A csoportfeladattal összefüggő szerepek: a **kezdeményező**, a **megfigyelő** és a **szervező**.

A csoport szociális állapotára vonatkozó szerepek: a **bandavezér**, a **közbenjáró** és a **fekete bárány**. Ezekén kívül ide sorolja még a fentiekben meg nem nevezett **normaadót**, aki a magatartás mértékének felállításával befolyásolja a csoport életét; a **bizonyítót**, aki ha nem aggályoskodik, jó hatással van a csoportra; és a **sodródót**, aki saját véleményének megalapozása nélkül ugyanazt gondolja, amit a csoport.

A csoporttag individuális igényét szem előtt tartó szerepek: a **kívülálló**, a **lógós**, a **bohóc**, a **diktátor**, a **kritikus**, az **árulkodó** és a **menedzser**. Ezenkívül megemlíti még a **kitárulkozót**, aki minden alkalmat megragad, hogy érzéseit a csoporttal közölje; a **bizonytalan** szerepét, aki segítőkészségével kerül a csoport középpontjába; és a **mindig érdeklődő** szerepét.

Ezek az énközpontú szerepek a csoportfejlődést negatív irányba viszik. A csoportvezető elismeréssel és megnyugtatóssal fordulhat ezekhez az individuális igényekhez, amit a szerepjátszó talán sehol máshol nem kap meg.

A csoporton belüli szerepek ismerete alapján Griesbeck az alábbi következtetéseket vonja le:

- ✓ Nemcsak a csoporttag, hanem a csoportvezető is játszhat szerepeket, illetve belekényszerülhet azokba.
- ✓ Azokat a szerepeket, amelyek a csoporttagok szociális érését gátolják, le kell építeni.
- ✓ Mindegyik szerepnek van ellenszerepe. A vezetőnek meg kell találnia ezeket az összefüggéseket.
- ✓ A szerepek gyorsan cserélődhetnek. Az a lényeges, hogy ez ne negatív irányba történjen.
- ✓ A pozitív szerepeket segíteni kell a kibontakozásban.

A csoport szerepegyüttes. A csoportvezető a rendező. A vezetőnek mintegy karmesterként át kell látnia az egész „zenekart”. Minden hangot ismerni kell ahhoz, hogy a hibát azonnal felismerje annak elkövetőjével együtt, és azonnal korrigálni tudja azt. Különböző hiába a próba, nincs előrehaladás. Az előítéletektől azonban óvakodni kell, mert azok tévútra vezethetnek.

A csoporttagok sokfélesége és sokszínűsége csak gazdagítja a csoportot. Kérdés, hogy ezzel maga a csoport hogyan birkózik meg. De minél színesebb a csoport, annál többet tud felmutatni, annál nagyobb az építkező mozgásteret.

Ha a helyes áttekintési, szervezői, rendezői és igazgatási készség emberismerettel párosul, az ifjúsági vezetőnek nem lesz nehéz dolga a csoport vezetésében.

FELHASZNÁLT IRODALOM

- Erl, Willi: *Gruppenpädagogik in der Praxis. Einführende Berichte*. Katzmann Verlag, Tübingen, 1967.
- Gaiser: *Das geistliche Leben des Mitarbeiters*. In: *Der Steigbügel* 150.
- Griesbeck, Josef: *Das Gruppenleiterbuch*. Don Bosco Verlag, München, 1981.
- Keim, Gottfried: *Jugendfreizeiten heute*. Teil 2. Friedrich Bahn Verlag, Konstanz, 1979.
- Schilling, Johannes: *Leitfaden für Gruppenleiter*. Kösel, München, 1987.

B. E.

Hogyan élnek a fiatalok Tanzániában?

Az idén júliusban Németországban, egy nemzetközi ifjúsági konferencia alkalmával megismerkedtem dr. **ISRAEL-PETER MWAKYOLILE** evangélikus püspökkel, aki a Tanzánia délnyugati részén elterülő, Konde nevet viselő kerület püspöke. A tanzániai evangélikusságról, a fiatalok helyzetéről beszélgetve sok érdekességet megtudtam tőle.

Mióta szolgál püspökként?

2001. november 1-je óta. Nálunk összesen 20 püspök van a tanzániai evangélikus egyházban, és ennek megfelelően 20 kerületünk van.

Mekkora létszámú az ottani evangélikusság?

3,5 millióan vagyunk. Érdeemes tudni, hogy Tanzánia lakossága összesen 30 millió.

Hogyan érte el Tanzániát az evangélikus hit?

Az első misszionáriusok Berlinből jöttek 1891-ben. Más helyekre később Lipcséből, Bethelből, sőt az USA-ból is érkeztek misszionáriusok. Az anglikán misszió Zanzibárban már korábban megindult. A berliniek pietisták voltak, főként kézművesek, parasztok voltak köztük. A lipcseiek az északi részekén prédikáltak, és behozták magukkal a saját kultúrájukat is. A délre került misszionáriusok nagy ellentétet szítottak, ugyanis a németek szembeszegültek az afrikaiak szokásaival: ők a poligámia, a sör, a cigaretta és a tradicionális táncok ellen voltak.

Az ön kerületében ma hány evangélikust tartanak számon?

A Konde körzetben 98 380 tag van nyilvántartva.

Hogyan működik itt az evangélikus élet?

A püspök mellett dolgozik a püspöki titkár, aki tulajdonképpen összefogja a megyei lelkészeket (hozzánk 5 megye tartozik, összesen 120 lelkész), és egy általános titkár, aki az igazgatók munkáját vezeti. Belőlük összesen 6

van: az első a misszióért és az evangélizációért felel. A második a pénzügyekkel foglalkozik, a harmadik a női és a gyermekmunkát vezeti, a negyedik a szociális munka felelőse. Ő végzi a keresztyén neveléssel kapcsolatos munkát, a fiatalokkal is ő foglalkozik, és az iskolák is hozzá tartoznak. Az ötödik vezető az egészségi ügyek felelőse, és a hatodik igazgató felelős a tervezésért, a fejlesztésért.

Mi jellemzi az említett ifjúsági vezető munkáját?

Ő szervezi az ifjúsági összejöveteleket, megközelítőleg 350 fiatal számára. Vannak táboraink, ahol a Bibliával foglalkoznak a fiatalok, többek között előkerül a HIV/AIDS témaköre is, és természetesen sokat zenélnak, sportolnak együtt. Ezek az összejövetelek a júniustól októberig tartó száraz évszakban vannak. Nálunk csak két évszak van. Az esős évszak novembertől májusig tart.

Mit lehet elmondani általánosságban a mai fiatalokról?

Szívesen vannak jelen a templomban, szívesen énekelnek a kórusokban. Nélkülük és az asszonyok nélkül kiürülnének a templomaink. A legtöbb fiatal dolgozik – ha nem tudnak elhelyezkedni, az az iskolázottság hiánya miatt van.

Hogyan néz ki az iskolarendszer Tanzániában?

Az általános iskola 1–8. osztályig tart, majd tovább lehet tanulni a gimnáziumban 9–12. osztályig. Ezután lehet menni főiskolára (13–14. osztály), majd egyetemre.

Milyen problémákkal küzdenek a mai fiatalok?

Az első a már említett munkanélküliség. Az ország gazdasági helyzete nagyon rossz, főként a globalizáció miatt. A fizetések nagyon alacsonyok. Ezért a legtöbben üzletelnek, ruha- vagy cipőboltot nyitnak, kozmetikai cikkekkel kereskednek, szalonokat nyitnak, sokan taxisofőrök lesznek. A másik nagy baj a HIV-vírus nagyfokú terjedése.

Az egyház bizonyára keresi a módját, hogyan tudna ebben a helyzetben segíteni.

Igen, ez így van. Elkezdtünk például egy HIV-programot, azaz a fiatalok között végzett szervezett felvilágosítást. Sajnos azonban ez is anyagi kérdés, és az anyagi kereteink nagyon szűkösek. A mai fiatalokat szeretnénk megóvni a drogoktól is. Annak érdekében, hogy a fiataljaink ne csak azzal foglalkozzanak, hogy hogyan lehet minél hamarabb meggazdagodni, sportnapokat is szerve-

zünk, hogy az egészségükkel is törődjenek. A fiatalok számára a legfontosabb a tanulás, ezért ebben is segíteni akarjuk őket a diákhitel lehetőségével, amit azután később visszafizetnek – de ez még csak terv, ami, remélem, hamarosan megvalósulhat. Tanzánia nagyon szegény ország, az egyik legszegényebb a földön. A gazdasági helyzetünk Amerikától es Európától függ. Nemrég elengedték a 18 legszegényebb ország adósságát, köztük Tanzániáét.

Milyen üzenetet küldene a magyar evangélikus fiataloknak?

Evangélikus ifjúsági munka szerte a világban

A rövid beszámolók az ifjúsági vezetők nemzetközi találkozásán készültek idén nyáron Neuendettelsauban, ahol közel egy hónapunk volt egymás országának és evangélikus egyházának a megismerésére. A találkozót az a remény vezérelte, hogy a jövőben kikristályosodik, ki hogyan tud együttműködni más külföldi vezetőkkel, azaz melyik ország melyik országnak tud segíteni az ifjúsági munka hatékonyabbá tételében. 11 országból jöttek ifjúsági képviselők erre az alkalomra, szinte minden kontinensről. Az alábbiakban néhány beszámoló rövid vázlatát adjuk közre. Érdekes a sorokat úgy olvasni, hogy közben magunkat abba az országba képzeljük, amelyikről szó van. Érdekes azon is elgondolkodni, vajon mi, magyar evangélikus fiatalok, ifjúsági csoportok vezetői hogyan tudnánk segíteni – csoportjainkkal együtt – egy-egy ország ifjúsági munkáját. Talán születnek örömteli ötletek, megoldások az értük elmondott imádságok nyomán.

NÉMETORSZÁG ► LINDA SCHWINGEL

Hazánkban 82 431 390 ember él a 2005-ös adatok szerint. A lakosság 91,5%-a német, 2,4%-a török, a fennmaradók görögök, olaszok, oroszok, szerbek és spanyolok. A statisztikák alapján az átlagéletkor ma 42 év. A munkanélküliség 10,6%-os. Az országban annyi a protestáns, mint a katolikus (34%), a muzulmán hithez 3,7%, más vallásokhoz 28,3% tartozik.

Az ifjúsági munkáról azt mondanám el, hogy a gyülekezetekben sokféle munkát végzünk: vasárnapi iskola, gyermek-bibliaórák (12 éves korig), konfirmációi felkészítés, ifjúsági csoportok. Ezenkívül tábortokat és egyéb projekteket szervezünk.

A problémáink az alábbiak:

- az ifjúsági vezetők nehezen vállalnak felelősséget,
- a fiatalok számára túl sok érdekes program zajlik minden héten, ezért nem különösebben érdeklődnek az egyház iránt,
- a kormány kevesebb anyagi támogatást ad a profi egyházi ifjúsági munkához, és kevésbé támogatja azt,

Jó lenne, ha magyar fiatalok találkoznának Afrikában élő fiatalokkal, mert akkor kiderülne, mi lenne a közös segítségnyújtási lehetőség. Én még nem jártam Magyarországon, de remélem, eljutok egyszer, és akkor kialakulhat valamilyen együttműködés a két ország evangélikusága között.

Reméljük a legjobbakat a jövőre nézve. Köszönöm a beszélgetést!

B. E.

- a gyülekezetek több szabadidős tevékenységet szerveznek, mint bibliai foglalkozást, már alig lehet teológiai megálapozottságról beszélni a programokban.

Az alábbiakra lenne szükségünk:

- nemcsak pedagógiai, hanem teológiai képzésre az ifjúsági vezetők számára,
- több oktatásra a Biblia tanulmányozása terén (korszerű módon),
- koncepciókra az ifjúsági órákhoz.

KENYA ► DAVIS KIMARO

Először az országomról szólok pár szót.

A nemzeti lobogónk a következő színekből áll: fekete (mint a bőrünk színe), piros (mint a függetlenségért vívott harcban elesettek vérének színe), fehér (mint a béke színe) és zöld (mint az országunk). Kenyáról azt érdemes tudni, hogy 1963-ig angol gyarmat volt, teljesen függetlenné 1964-ben lett. A jelenlegi elnökünk Mwai Kibaki.

Kenya területe 584 600 km², 8 tartományt és 72 körzetet foglal magában. Országunk fő bevételi forrása a turizmus és a kávé exportja. Kenyában 33 millió ember él.

Országunk problémái:

- ▶ nagyon nagy a különbség a gazdagok és a szegények között,
- ▶ nagy a munkanélküliség,
- ▶ sok településen nincs áram,
- ▶ sok helyen nincs megfelelő orvosi ellátás,
- ▶ magas a HIV-fertőzöttek és az AIDS-betegek száma.

A Kenyai Evangélikus Egyház 1991. október 31-e óta létezik, 8 kerületünk van, 8 missziós területünk, ahol több mint 80 gyülekezet létezik. Az egyházat a püspök vezeti, munkáját öt vezető segíti: a titkár, az ifjúsági koordinátor, a nőmunka-koordinátor, a HIV/AIDS-koordinátor és a keresztény nevelési koordinátor.

Az ifjúsági munkában központi szerepet tölt be a fiatalok számára épült KELC Youth Center nevű vendégház, ahol konferenciákat lehet szervezni. A gyülekezetekben a fiatalok maguk szervezik az ifjúsági életet, a projekteket.

A problémáink:

- ▶ A fiatalok többsége – nagy számban – eljön a templomba, istentiszteletre, de nagyon nehezen kapcsolódnak be az egyházi munkába, lehetőségekbe.
- ▶ A HIV nagy probléma hazánkban, nemcsak az egyház számára, hanem országosan is.
- ▶ A férfiak kevésbé kapcsolódnak be az istentiszteleti életbe, inkább a nők és a fiatalok, gyermekek vesznek részt az alkalmakon.

Ha szeretnél többet megtudni az egyházunkról, látogass el a www.kelc.or.ke weboldalra.

HONGKONG ▶ LO SIN CHI

Hongkong lakosainak csak 8%-a keresztény. A buddhisták és a taoisták vannak többségben, valamint más spirituális vallások is képviseltetik magukat. Ezért kérek, hogy imádkozz az ottani evangélikus munka eredményességéért! Úgy gondolom, hogy nemcsak a gyermekek és a fiatalok, hanem a felnőttek és az öregek számára is fontos Isten és az evangélium.

Bár Hongkong nem szenvedett sem háborútól, sem a terrorizmustól, vannak problémáink a társadalomban, az emberek között. Nagy a különbség a szegények és a gazdagok között, nagy a munkanélküliség, az emberek későn érnek haza a munkából, ami mind családi problémákat okoz. Kérek, imádkozz a Hongkongban élő családokért!

A Hongkongi Evangélikus Egyház (EVCHK) nemrég kezdte meg működését. Hosszú út áll előttünk, hogy tanuljunk, fejlődjünk. Imádságra van szükségünk az ifjúsági munka fejlődéséhez is. Remélem, egyre több fiatal fog gyülekezetünkbe bekapcsolódni Isten segítségével.

Néhány szót Kínáról: a vallásszabadság mostanában behatárolt, bár sok egyház működik Kínában, mégis a kormány ellenőrzése alatt vannak. Az evangélikus munka sem könnyű ott, mivel a kommunista emberek nem lehetnek keresztények, azaz sok katona nem hisz Istenben. Ennélfogva Kínában hiányoznak a megfelelő teológiai képzések is.

Végül személyesen néhány szót: kérek, imádkozz a családomért. A szüleim és az öcsém még nem keresztények, de remélem, hogy a Szentlélek az ő szívükben is dolgozni fog, és ők is elfogadják majd Jézus Krisztust személyes Istenüknek.

MALAJZIA ▶ STEVEN LAWRENCE

Országunkban 3 különböző szinten végzünk ifjúsági munkát: nemzeti, egyházkerületi és helyi szinten. Lássuk részletesen!

- ▶ Nemzeti szint: minden évben van országos találkozó, ahova minden evangélikus fiatal eljöhét.
- ▶ Kerületi: ifjúsági tábortokat szervezünk a fiataloknak, illetve külön a vezetők részére, valamint a kerületek együtt, összevontan is szerveznek találkozókat.
- ▶ Helyi ifjúsági munka: a gyülekezeti istentiszteletek után találkoznak a fiatalok, az én gyülekezetemben 11.30-kor; ilyenkor van időnk egymással beszélgetni, elmélkedünk a prédikációról vagy elmegyünk moziba, bowlingozni, vagy egy másik gyülekezet ifjúsági programjához csatlakozunk. Pár szó a problémákról:
- ▶ Szükségünk van jó ifjúsági vezetőkre, de sajnos azok, akik beilleszkednének a vezetésbe, gyakran félnek, hogy nem fogadják majd el az elképzeléseiket.
- ▶ Szükségünk van jó vezetőképző anyagra, hogy a fiatalok gyakorolni tudják a vezetést.
- ▶ Szükségünk van imádságra, ezért kérek, imádkozz a leendő ifjúsági vezetőkért, hogy bátrak legyenek, és ne féljenek az előttük álló kihívásoktól.
- ▶ Szükségünk van jó ötletekre, ezért ha van egy jó, vezetőképzésben felhasználható ötleted, kérek, oszd meg velem: stv_j_my@yahoo.com

MOZAMBIK ▶ OLGA MARI TAMERE

Néhány szó az országról: a fővárosunk Maputo, portugálul beszélünk, és 19 millióan vagyunk. A lakosság 60%-a keresztény, főként katolikus, 40%-a muzulmán.

Az evangélikus egyház 15 éve létezik, és 6 ezer főt számlál. 5 lelkészünk szolgál 7 gyülekezetben, összesen három körzetünk van.

Mozambikban én vagyok az evangélikus ifjúsági koor-

dinátor. Főként evangélizációkat szervezünk, de látogatunk fiatalokat is, akik betegek (lehetnek idősebbek is), illetve azokkal is tartjuk a kapcsolatot, akik járnak a templomba. Szervezünk bibliaórákat a lelkészek segítségével, kórust, istentiszteletet, áhítatokat. A HIV elleni mozgalom tagjai vagyunk.

Problémáink: az egyházunk még nagyon fiatal. Szükségünk van olyan tagokra, akik iskolázottak, akikkel együtt tudunk dolgozni, akik a lelkész segítői lehetnek. Jó lenne, ha lenne tapasztalatuk a szociológia, a pszichológia, a nyelvek és főként a zene területén, mivel a fiatalok szeretnek énekelni, táncolni. Nem örülök annak, ha a lelkészeink között nézeteltérések vannak, amikor egymással rivalizálnak. Probléma az is, hogy a csoportomban a fiatalok, bár eljönnek istentiszteletre, mégsem aktívak a gyülekezeti életben.

A gyülekezetemben vannak jól működő projektek is, például a HIV-projekt, ahol a fiataloknak erről a vírusról és az AIDS-ről tartunk előadást, azután beszélgetünk. Alkalmanként más gyülekezettel közösen is szervezünk programokat. Néha mi hívjuk meg a másik gyülekezet ifjúsági csoportját. Szerencsére a lelkészünk támogatását érzem az ifjúsági munkában.

KONGÓ ► GEORGETTE BULUNGO WA BANZA

Kongó gazdag olyan ásványi anyagokban, mint a kobalt, a gyémánt és az arany. Mezőgazdaságunkban jelentős szerepe van a kávénak, a pálmának (pálmaolaj, pálmásör), a krumplinak és az ananásznak.

- Az evangélikus egyházzal:
- börtönszolgálatot végzünk – főként élelmiszert viszünk a raboknak,
 - van egy evangélikus egyetemünk,
 - a nők számára van egy iskolánk,
 - létezik egy külön csoportunk is, amely az emberi joggal foglalkozik.

Csoportjaink:

- gyermekcsoportok 1–11 éves korig,
- ifjúsági csoportok (youth in Christ) 12–35 éves korig,
- női és férfikörök az idősebbek számára (35 éves kortól),
- továbbá konfirmációs csoportok 12 éves kortól.

Az ifjúsági munkáról:

- az ifjúság a vasárnapi istentisztelet után találkozik, közös alkalmakat szerveznek (ebéd, gyülekezeti látogatás),
- a hónap végén is vannak találkozók különböző gyülekezetekből származó vezetőkkel,
- minden évben van egy nagyszabású találkozónk, ahova minden evangélikus fiatal eljöhet.

Az ifjúsági alkalmakra témát választunk, foglalkozunk a Bibliával, játszunk és imádkozunk.

Hogy mire fókuszálunk? Elsősorban anyagi gyűjtésre,

hogy tudjunk élelmiszert vinni a börtönökbe, hogy segítsük az özvegyeket, éhezőket. Sajnos azonban a legtöbb ifjúsági munkás munkanélküli. Ezért azt kívánom, bár csak sikeresebb és eredményesebb lehetne a munkánk.

Amire szükségünk lenne:

- anyagi támogatásra, hogy élelmiszert tudjunk termelni a földeken,
- még több imádságra, hogy megszűnjenek a háborúk az országban, hogy ne legyen több igazságtalanság.

TANZÁNIA ► MGAYA NACKOLY ÉS PALLANGYO

Tanzánia Kelet-Afrikában található, területe 945 090 km². Lakossága kb. 36 millió fő, köztük több mint 120 etnikai csoport él, de a közös nyelv a szuahéli.

Az országunkból a legtöbben talán a Kilimandzsáró hegyet ismerik, de az ország gyémántkitermeléséről is híres.

Az evangélikus egyház 1963-ban alakult meg Tanzániában. Nálunk nincs központi ifjúsági osztály, az egyes megyék feladata, hogy az ifjúsági munkát szervezzék. Tanzániában 20 kerület van, több mint 2,5 millió taggal.

Az ifjúsági munkáról: a fiatalokkal a gyülekezetek és a megyék foglalkoznak, számukra különböző programokat szerveznek, például szemináriumokat az AIDS-ről. A gimnazisták számára a Tanzania Students Christian Fellowship szervez programokat.

Az országunkban létező problémák:

- munkanélküliség,
- menekültek más, szomszédos országokból (Kongó, Ruanda, Burundi),
- a HIV-fertőzöttek és AIDS-betegek növekvő száma,
- légköri változások, amelyek a termőföldet tönkreteszik, ezért éhséget okoznak,

► utcagyerekek,

- alacsony technikai felszereltség
- környezetkárosítás.

Az ifjúsági munkában az alábbi nehézségeink vannak:

- alig tudjuk finanszírozni az ifjúsági munkát,
- kevés az együttműködés a fiatalok és az idősebbek között,
- nincs központi ifjúsági osztálya a Tanzániai Evangélikus Egyháznak,
- sok keresztény HIV-vírussal fertőzött,
- a keresztényeket sokszor befolyásolják az ősi szokások, például a lányok korai megházasítása.

Kérek, imádkozz értünk, hogy Isten segítséget nyújtson a problémáink megoldásában!

B. E.

Közösségben másként

Szokták mondani, hogy minden kezdet nehéz. Szerintem a folytatás is nehéz, bár ki tudja, miért, ez nem vált szállóigévé. Hiszen amikor az ember elkezd valamit, akkor még lelkes, és általában hosszabb idő óta gyűjtögetett gondolatokból szűri ki a legjobbakat. A folytatás útja viszont már nem olyan sima.

Az aszódi evangélikus gimnáziumban sok mindent elkezdtünk az újraindítás óta eltelt 11 évben. Idei terveink között is szerepelnek a hagyományos alkalmak, de akad néhány újítás is. Az iskolában természetesen minden egyházi (karácsony, húsvét, vízkereszt) és állami ünnepet (október 6., március 15. stb.) megülnünk. Ezek menetében általában nincs fennakadás, az évek alatt kialakult rendszer jól működik. Az ilyen típusú ünnepeket mindig egy osztály szervezi az osztályfőnökök és adott esetben a szaktanárok segítségével (műsor, faliújság). Ezen kívül az iskolai életben megtalálhatóak az evangélikus gimnáziumoknál már-már hagyományos alkalmak; a tanári és diák-csendesnap, valamint a Petőfi-nap, ami a Petőfi Sándor nevét viselő iskolák sajátja. Ezeket a tanárok és a lelkesek szervezik, akik hosszú évekre visszanyúló tapasztalatokkal rendelkeznek.

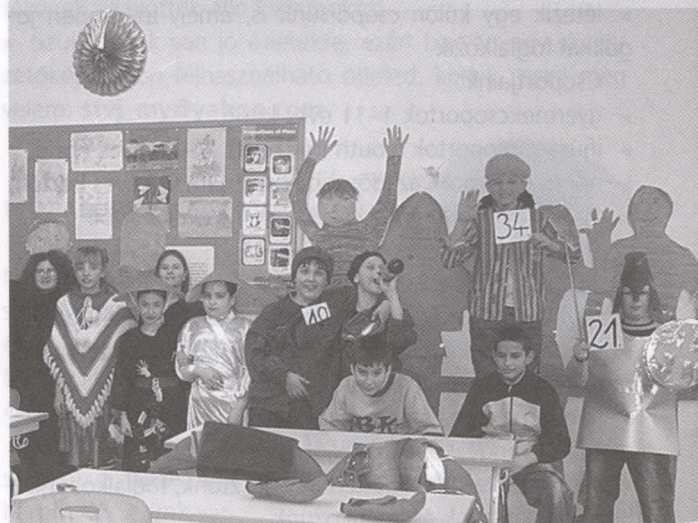
A fentiek körülbelül az iskolai programok felét teszik ki. A további programok 95%-ban a diákok szervezésében és kezdeményezésére jönnek létre. Ami persze nem profi, és tavalyelőttig aránylag szervezetlen volt. Tavaly év elején azonban megalakult a diákönkormányzat, amely – mint tudjuk – diákokból van, a diákokért. Ez a bizonyos „diákokért” olyan rendezvényekben nyilvánul meg, amelyeknek kifejezett célja, hogy a diákok jól érezzék magukat. Gondolok itt a gólyabál, farsang, Mikulás-est típusú rendezvényekre. Ezeket nagyrészt a DÖK rendezvény-szervező bizottsága vállalja, ami lelkes és többnyire hozzáértő emberekből áll. Ezen kívül vannak kifejezetten DÖK-ös programok; ezek közé főleg a testvér-DÖK-vel szervezett közös rendezvények, valamint a testvériskola-látogatások tartoznak.

A DÖK-vel egy időben megszületett iskolánk újraindítá-

sa óta az első iskolaújság, ami *Téglalap* címen látott napvilágot – finom utalás az iskola építőanyagára. Természetesen akadt olyan, akinek nem tetszett, de ez 700 fő esetén várható is volt. Eddig két számot sikerült kiadni, és itt utalnék arra, hogy nem csak a kezdet nehéz! Az újságban folyamatosan új (és persze érdekes) témákat kell felvetni, nem szabad, hogy ellaposodjon, emellett némi fejlesztés is elvárható, hiszen a stagnálás egy újság esetében nem túl szerencsés. Küzdünk vele, ez tény. Szerencsére a diákok között akadnak újságíró hajlamúak, ez némileg megkönnyíti a munkát. A tanári kar és a vezetőség szintén támogat minket, bár nekik főleg az anyagi támogatásért lehetünk hálásak.

Megemlítendő még a sportnap, ami „felesben” megy.

FARSANG 2004

Papíron ez a DÖK napja, amit arra használ, amire akar. De sportnapként működik már a kezdetek óta, és a tanárok is jelentős segítséget nyújtanak, ezért ezen nem változtunk.

Fontos még a különböző találkozók szervezése. Ilyen a minden évben megrendezett színjátszó-találkozó (hiszen drámaszakkörünk is van), valamint az idei ifjú fizikus találkozó. Ezek azért emelkednek ki a többi közül, mert általában többnaposak, valamint témaorientáltságuk miatt a potenciális résztvevők köre is kissé leszűkül. Ez általában a jó hangulat mellett tényleges tudásátadást, -növekedést eredményez.

A soproni DÖK-elnök szájából hangzott el a következő mondat: „A ti DÖK-ötök most alakult, mégis mennyi mindent csinál. Bezzeg mi...” Nos, az a véleményem, hogy ez természetes. Egy újonnan alakult DÖK-nek rengeteg ötlete van, és mindet ki is akarja próbálni. Az iskola támogatja a különböző kezdeményezéseket, de persze nem minden sikerül jól. Ez nem baj! Valószínűleg pár év múlva a mi iskolánkban sem lesz ennyi rendezvény. Valamicskét csökken majd a számuk, de nő a színvonaluk. Ennek oka az lesz, hogy levonjuk a következtetéseket; hogy minek volt sikere és minek nem. Kiderül, hogy mit éri meg csinálni, és mit kell elhagyni, átalakítani vagy egy másik rendezvénnyel összevonni. Ezek a tapasztalatok fontosak mindenki számára, ezért is lényeges, hogy ne csak a felsőbb évfolyamosok vegyenek részt aktívan az iskolai életben. A kisebbeket is be kell vonni az iskolai életbe – másképpen nem lesz az iskola diákjaiból igazi közösség.

Ezen a téren még egy előnyünk van: az, hogy egyházi intézménybe járunk. Így nemcsak egy közös farsang vagy diákgála alkalmával ismerhetjük meg a másikat, hanem a különböző csendesnapokat és ünnepeket is együtt tölt-

hetjük. Beszélgetéssel, véleménycserével, mind hitéleti, mind egyéb témák kapcsán. És itt nem csak a diák-diák viszonyra gondolok. Egy jó tanár-diák viszony meghatározhatja egy fiatal egész hozzáállását az élethez. Mint tudjuk, „az iskola a második otthonunk”. Rengeteg időt töltünk ott. Megtanulunk alapvető dolgokat, formálódunk, és ebben a felnőttek szerepe nagyon nagy. Az ő elismerésük, szidásuk, tanításuk alapján mérjük önmagunkat. Fontos a jó példa és a megfelelő hozzáállás – mindkét fél részéről.

Rendszeres alkalomnak számít a hétfő reggeli áhítat, ami most ugyan kissé rögös utakon jár, kevés a változatosság előadókban, zenében, valamint a technika is akadozik néha. Mert hiába a jó előadó, ha nem működik a mikrofon... De már a reformálás útjára léptünk, és ennek hamarosan érzékelhető eredménye lesz.

Összességében arra törekszünk, hogy a szervezés a tanárok és a diákok részéről is összehangolódjon, valamint mindig próbálunk a hagyományos programok közé valami újat is becsempészni. Tavaly például volt „tejhét”, amikor egy héten keresztül – plakátokkal és pályázatokkal megtűzdelve – a tej egészséges hatásáról volt szó.

Úgy vélem, az iskola sokszínű programokat, szakköröket, találkozókat kínál fel a diákoknak. Olyanokat, amelyek között mindenki talál kedvére valót.

Kívánom, hogy lsten továbbra is segítse munkánkat, hogy az intézmény egyházi jellege adjon érezhető többletet az itt tanulóknak, itt végzettek életében. Olyan pluszt, amelyből mások számára is kiderül, hogy a mi iskolánkban az „evangélikus” nem csupán egy szó a bejárat felett.

Márton Anna

ISKOLA GÁLA 2004

ÖREGDIÁKOK VENDÉGÜL LÁTÁSA

A KIE programjai, 2005 ősz-tél

KIE KÁVÉHÁZ

Budapest 1085 Horánszky u. 26. I. emelet

Október 11., november 8., december 13.

19 órai kezdettel várjuk az ismerkedni szeretők és keresztény környezetbe vágyó fiatalokat programmal, áhítattal és sok kötetlen beszélgetéssel kávéházunkban.

i Denke Villő denkevillo@kie.hu

PELIKÁN – „ÖRÖKIFJAK” BIBLIAÓRÁJA

Budapest 1085 Horánszky u. 26. I. emelet

október 12., 26., november 9., 23., december 7., 21.

i Denke Villő denkevillo@kie.hu

„INDIÁN NYÁR” A SÓVÁRBAN

2005. október 14–16.

Egy őszi hétvége, amikor jó hangulatban „téliestjük a kertet”, vagyis kertészkedünk, de lehet függőnyt varni, festeni is. Magunknak főzünk finomakat, és ajándék belépőt adunk Hévízre a Termálfürdőbe.

i és jelentkezés: Marton Tamás

SÓVÁR – BALATONGYÖRÖK

Az intézmény teljes átadása ugyan még nem történt meg, de heteken belül elkészül a fűtés, és így korlátozott körülmények között már fogadunk vendégeket. A fekvőhelyek száma 35, amely matracokkal 40-42-re bővíthető. Az étkezőben egyszerre 40 fő ültethető le, és számukra étkezést tudunk biztosítani.

Kérésre az adott körülményekhez és az egyéni igényekhez alkalmazkodó árajánlatot készítünk.

i Marton Tamás

Marton Tamás

20/327-2382 martontamas@kie.hu

KIE-SZILVESZTER BALATONGYÖRÖKÖN

2005. december 29–2006. január 1.

Szintén egy alkalom, amelyet magunknak szervezünk, sok mulatsággal, játékkal és persze belső elcsendeséssel!

i és jelentkezés: Marton Tamás

EGYÉB ESEMÉNYEK

Küldöttgyűlés	okt. 08.	Budapest – Horánszky u.
Dán Y's Men látogatása Balatonyörökön	okt. 18.	Sóvár – Balatonyörök
Keresztény Ifjúsági Kerekasztal	okt. 21–22.	Budapest – MEÖT
Tappancs Munkatársképző	nov. 2–6.	Sóvár – Balatonyörök
Hageni KIE születésnapja	nov. 13–16.	Hagen – Németország
ProChrist-Impulse	nov. 18–20.	
MKIE Partner Group ülés	nov. 25–27.	Sóvár – Balatonyörök
MKIE választmányi ülés	dec. 10.	Budapest – Horánszky u.

Mit kell tudni a SZENTÍRÁS SZÖVETSÉGRŐL?

Szentírás Szövetség 1993 óta Magyarországon is működő, felekezeti keresztény szervezet. Központjuk Budapesten, a Kálvin téren van. Az alábbi interjúban a budapesti központ vezetőjét, **Komlói Erzsébet** református lelkésznőt kérdezem.

Hogyan kezdte meg működését hazánkban a Szentírás Szövetség?

A szövetség 1993 óta működik Magyarországon alapítványi formában, majd 1998-tól a közhasznú státuszt is megkaptuk. Első elnökünk Széll Bulcsú evangélikus lelkipásztor volt, ő sokat tudna mesélni a „hőskorszakról”. Az első időkben csupán néhány lelkes önkéntes segítette az egyetlen munkatársat feladataiban, szóval igazi úttörőmunka kezdődött el, persze nem „piros nyakkendő” értelemben!

Mi a célja a szövetség létrejöttének?

Az alkotmányunkból idézek: „A Szentírás Szövetség célja, hogy a gyülekezetekkel együtt munkálkodva megismertesse Isten örömeit a gyermekekkel, fiatalokkal és családokkal, valamint bátorítson minden korosztályt arra, hogy az Istennel való találkozást keresse a napi bibliaolvasásban és imádságban.” Ezért vagyunk, és minden tevékenységünk ezt a kettős célt szolgálja.

Kérlek mutasd be röviden ezeket a tevékenységeket!

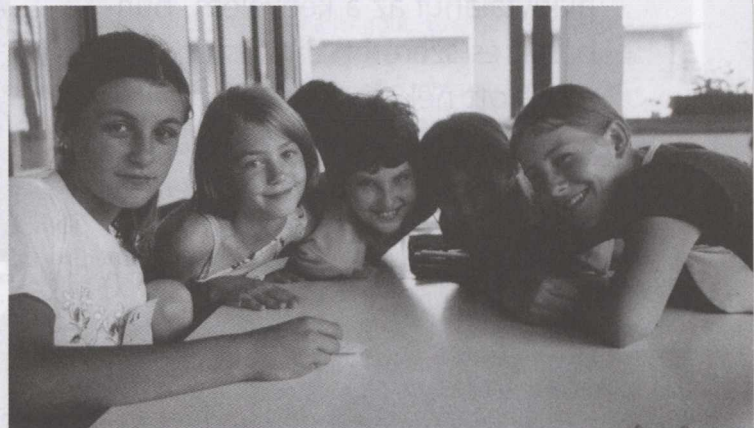
Mint az a fentiekben is következik, főszerepet kap nálunk a gyermek- és ifjúsági munka. Évek óta gyarapodik a gyülekezetekkel közösen szervezett angol nyelvű napközis táboraink száma. Idén nyáron már 12 gyülekezetben került sor ilyenre. A középiskolásoknak is szervezünk hasonló, nyelvtanítással egybekötött táborokat. Úgy látjuk, hogy mivel ma a nyelvtanulás központi szerepet kap a fiatalok életében, az ilyen táborok nagyszerű eszközzé válhatnak arra, hogy mi ezenfelül valami többet, Isten Igéjét vigyük nekik. A Szentírás Szövetség világméretű, több mint 130 országban működő nemzetközi szervezet, így abban a ki-

váltásos helyzetben vagyunk, hogy könnyű angol anyanyelvű táborvezetőkről és tanítókról gondoskodni! Néhány budapesti és Pest környéki középiskolában tanév közben is vannak bibliaköreink, illetve van egy drogvédelem előadásunk is, amellyel a középiskolákat látogatjuk. Ezenkívül igyekszünk olyan kiadványokat megjelentetni, amelyek a gyülekezeti ifjúságok életét segítik. Itt említem meg a START című sorozatot, amelynek 4. kötete épp a napokban jelent meg. Ez a sorozat teljesen kidolgozott tematikus ifióravázlatokat tartalmaz. Minden témát többféle megközelítésben dolgoz fel, figyelembe véve, hogy a csoport tagjai hol tartanak a hit útján: mindentől távol vannak még, s talán csak a társaság miatt jönnek, elkötelezett, hívő fiatalok, vagy éppen a kettőnek a keveréke. Következő, „Üzeneted jött!” című óravázlat-sorozatunkat pedig a konfirmáció körüli korosztállyal foglalkozó ifjúságvezetőknek készítjük.

A rendszeres bibliaolvasásban is szeretnénk segíteni a tizenéveseket, hiszen az Isten Igéjével való táplálkozás a hitbeli növekedés, erősödés elengedhetetlen feltétele. Ezért adjuk ki a negyedévente megjelenő, *Útjelző* című bibliaolvasó füzetünket, amely kimondottan ennek a korosztálynak szól, és minden napra hoz egy igeszakaszt rövid magyarázattal. Vannak hasonló kiadványaink gyermekek és felnőttek számára is.

Hogyan értékelnéd munkátok fontosságát?

Szeretném hangsúlyozni, hogy mindig az egyház és

Az evangélikus ifjúsági munka hol tudna bekapcsolódni ebbe a munkába nézteid szerint?

A Szentírás Szövetségek felekezeti szervezete, és szeretnénk, ha ez mindenben tükröződne. Szívesen vennénk, ha lenne több evangélikus író az Útjelzőben, és jó lenne növelni azoknak a gyülekezeteknek és evangélikus középiskoláknak a számát is, akikkel közösen tudunk szolgálni.

Milyen reménységgel dolgozol nap mint nap lelkészként ebben a munkában?

Csak azzal a reménységgel érdemes ezt a szolgálatot végezni, hogy Isten használ bennünket az ő országa építésére. Hogy vannak és lesznek olyan fiatalok, akik a táboraink, programjaink és kiadványaink nyomán megismerik Jézus Krisztust, vagy ha már ismerik őt, akkor növekednek a hitükben, és változik az életük. A mai fiatal generáció hihetetlen nyomás alatt van, sok-sok „kellemes” kísértéssel kell szembenéznük a fogyasztói társadalom részéről, és nem könnyű megmaradni a hitben, ha minden és mindenki az ellenkezőjét harsogja körülöttem annak, amit hiszel... Az a szívünk vágya, hogy tudjunk „segítséget nyújtani a segítségnyújtásban” az egyházaknak, gyülekezeteknek.

Balog Eszter

azon belül az egyes gyülekezetek munkáját igyekszünk segíteni. Minden kiadványunk és egyéb szolgálatunk ezért van. Ha valami olyat tudunk nyújtani, ami bármilyen formában segíti a gyülekezetek ifjúsági és gyermekmunkáját, akkor már megérte léteznünk! Sok pozitív visszajelzést kapunk különösen a táborainkkal, az ifióravázlatokkal és az ifjúsági bibliaolvasókkal kapcsolatban, így ezek az azok a területek, ahol különösen is szeretnénk tovább erősödni, hogy még hatékonyabban tudjunk segíteni.

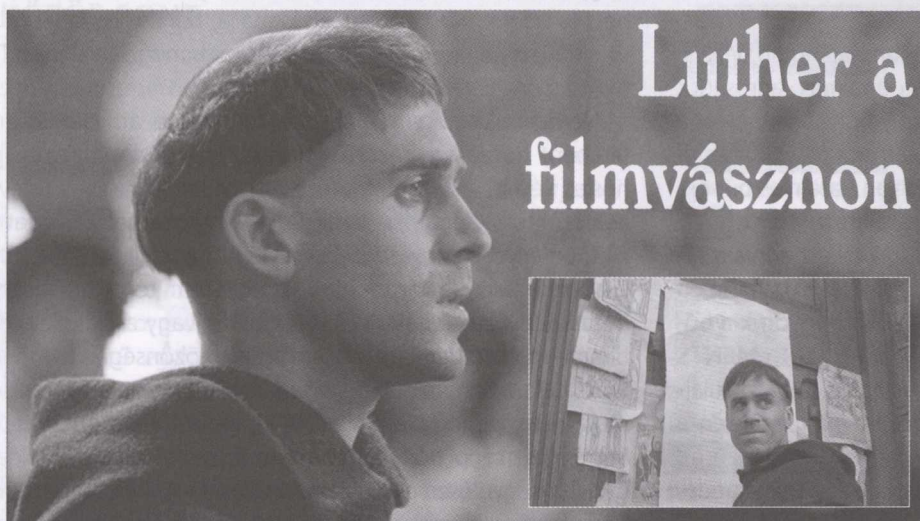
A vallásokban itt-ott akadt némi bölcsesség, akadtak nemes erkölcsi értékek, föl-fölragyogtak a szellemi látás fény sugarai. De csak egy vallásban volt meg hiánytalanul az a kegyelem, bűnbánat és szeretet, amit Isten megmutatott nekem. És a Megváltó, akire tízezer között is ráismertem volna – Jézus volt.

Joy Davidman

Reformáció-recept, avagy

MIRE VAN SZÜKSÉG EGY REFORMHOZ? ÁLTALÁBAN EL-
MONDHATJUK, HOGY
ELŐSZÖR IS OLYAN ÁLLAPOT-
RA, AMELY MIATT SOKAN
ELÉGEDETLENEK. EZ AZON-
BAN MÉG ELÉGTELEN;
PUSZTÁN ATTÓL, HOGY EGY
ÁLLAPOT ELÉGEDETLENSÉGRE
AD OKOT, MÉG SEMMI NEM
VÁLTOZIK. SZÜKSÉGES TER-
MÉSZETESEN VALAKI, AKI
NEMCSAK SOPÁNKODIK A
VISSZÁS ÁLLAPOTOKON,

HANEM JAVÍTANI IS AKAR RAJTA. AZONBAN MÉG EZ SEM ELEGENDŐ A VÁLTOZÁSHOZ. A JAVÍTÓ SZÁNDÉKÚ EMBE-
REK KÖZÜL OLYANRA VAN SZÜKSÉG, AKINEK VAN IS ÖTLETE ARRÁ, MIKÉPP KELLENE FELSZÁMOLNI AZ ÁLDATLAN
ÁLLAPOTOKAT. ÁM MÉG EZ SEM ELÉG. AZ ÖTLETGAZDÁK KÖZÜL OLYANRA IS SZÜKSÉG VAN, AKINEK A HELYZETE
EMELLETT LEHETŐVÉ IS TESZI, HOGY LÉPÉSEKET TEGYEN. SZÜKSÉGES HÁT EGY MEGFELELŐ TÁMOGATÓI HÁTTÉR –
SOKFÉLE ÉRTELEMBEN SZORUL TÁMASZRA A REFORMEMBER: ELVI EGYETÉRTŐK TÁMOGATÁSÁRA IS, DE
MEGFELELŐ HATALOMMAL RENDELKEZŐKÉRE IS.

Hasonlóan feltehetjük a kérdést: mire is volt szükség a reformációhoz? Ez már természetesen speciáli-
sabb kérdés, hiszen itt nem társadalmi kérdésekről van szó, hanem a politika mellett mélyebben húzódó val-
lási, kegyességbeli problémákról, és legvégső soron hitkérdésekről. Abban bizonyítást római katolikus testvéreinkkel
is egyetértünk, hogy a késő középkori egyház életét sok fekélytől felhólyagosodottnak kell diagnosztizálnunk. Az
áldatlan állapot tehát adott volt a reformációhoz. Tömegek voltak elégedetlenek vele – nem véletlenül látták úgy,
hogy a pápa egyháza csupán anyagi kincseket halmoz, nem pedig lelki kincseket oszt meg az emberekkel. Nem
véletlenül hát, hogy amikor új pap (Luther szerepében *Joseph Fiennes*) érkezik a városba, az ács (mintegy a nép ne-
vében is megnyilvánulva) kellestlenül fogadja az újabb pénz-
beszedőt. Hiszen nem tudni, ki fia-borja, mi szél is hozta

ide. Mi más, minthogy újabb adományokat gyűjtsön a pá-
pa számára az egyház nevében?

Egy alkotástól, még ha történelmi témát dolgoz is fel,
nem vonhatjuk meg – nem is kell megvonni – azt a jogot,
hogy éljen a művészi szabadsággal. Ezért ne lepődjünk
meg, hogy néhány elem a nagyszerű filmben a fantázia
terméke. A fontos szerepet betöltő nyomorék kislány nem-
csak a romantika húrjait pendíti meg, hanem az életkö-
zeliséget is szolgálja: úgy látszik, mégsem pusztán egy
pénzbehajtó érkezett a városba, amikor új papot kaptak,
hanem valaki, aki együttérez velük. Erre kellett rájönniük
az embereknek, amikor Márton atya saját kezűleg temeti
el az ács öngyilkossá lett fiát. Nem hajlandó ugyanis elfo-
gadni a hivatalos egyházi álláspontot, miszerint ez annyil-
val nagyobb bűn volna például a paráznaságnál vagy a
lopásnál, hazugságnál, hogy emiatt Isten kegyelme már

ne adhatna neki bűnbocsánatot. Természetesen már ezekben a jelenetekben is ébrednek reformátorunk alapfelismerésének csírái az egyedül kegyelemből való megigazulás tanításáról.

Azonban a receptben tovább kell lépni, hogy el is készülhessen a menü, és ne csak topogjunk a konyhában tanácsstalanul. Az áldatlan állapotokhoz adott már valaki, aki változtatni szeretne. Ahhoz azonban, hogy tenni is tudjon valamit, támogatókra van szükség. Először is lelki támogatásra. Ki más lehetne erre alkalmasabb személy, mint lelkiatyja, Staupitz (*Bruno Ganz*)? Elgondolkodtató, hogy vajon nélküle eljutott volna-e az ágostonos szerzetes addig, hogy reformátorrá legyen. Mint lelkiatyja, Staupitz sok impulzussal szolgált, amely meghatározó volt a későbbiekben. Hiszen a villámoló vihartól való félelmében szerzetessé lett joghallgató csupán egy önmarcangoló, lelkiismeretét eltúlzó szerzet, aki csupa unalmas apróságot gyón meg lelkiatyjának, semmi komoly bűnt. Igen, mert a Lélek által élesebb az ember szeme, és ami mások szemében apróság, arról felismerte, hogy olyan hatalmas bűnök, amelyek csak Isten ítéletét vonják magukra.

Ezért kell Staupitznak mintegy kezdő lökést adnia a reformációhoz a kegyelem hangsúlyozásával – a filmben például arra tanítja szerzetesét, hogy amikor gyötrik a bűnök, akkor mondja Istennek: **„TIÉD VAGYOK, MENTS MEG!”** Ez már a kegyelemtan előzetese! (Igaz, tulajdonképpen ezt maga Luther is mondja a film legelején a viharban...) Mindemellett a humanizmusból származó *ad fontes* elvének keresztény adaptációjával is megajándékozta lelki gyermekét, amikor ezt mondja neki, magyarázva, miért küldi Wittenbergbe: „Elküldelek a forráshoz, a Szentíráshoz.”

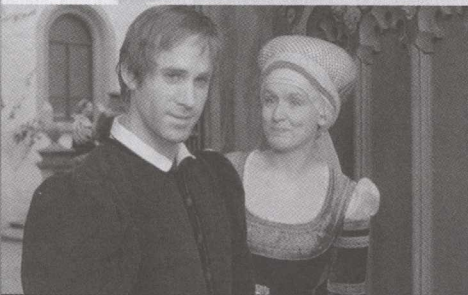
Az igazság ereje annyira magával ragadó volt Wittenberg új egyetemén, hogy idővel az új tan mindenkit meggyőzött. Ezzel máris ott áll a recept papírján a hátszág. Azonban mindez kevés lett volna önmagában. A támogatás elvi szinten nem elég. Elengedhetetlen elem, hogy olyan valaki is az újító mellé álljon, akinek befolyása is van az eseményekre, akinek hatalom is adatott. Így került a történelemlényekbe elengedhetetlen szereplőként Bölcs Frigyes. Nem véletlen, hogy *Sir Peter Ustinov*ra találták ki e szerepet, mert kiváló alakításában valóban kiemelkedik személyisége. A bölcs jelző alapján mint egy komoly uralkodóra gondol rá az utókor – a filmbeli alakítása szerint azonban sokkal találóbb volna (a legnemesebb értelemben) Ravasz Frigyesnek nevezni. Mert még a bölcsesség is kevés ahhoz, hogy a reformátort megmentse a máglyától!

Ehhez valóban arra a ravaszúságra van szükség, amellyel a választófejedelem kicsalja az ígéretet a fiatal királytól Luther védelmére. Már e jelenetben is szertefoszlik a komolyság vádja, és sokkal inkább egy idős korú, de lélekben fiatal, sőt pajkos gyermek jelenik meg. (Hasonlóan a gyermek türelmetlen kíváncsisága bújjik elő, amikor a frissen készült újszövetség-fordítást veszi át.)

E sorok írója számára a film tulajdonképpen egyetlen direkt nemtetszést kiváltó részlete Katharina von Bora (*Claire Cox*) egyik jelenetben tanúsított viselkedése. Valahogy nem illik a képbe, hogy egy apáca, aki épp a reformátor tanainak hatására ugrott ki, azután feleségül ment hozzá, ennyire hisztérikusan tör ki, amikor arról van szó, hogy a „reformhit” akár annak elindítója életébe is kerülhet, és szinte már nem is csak kiabálja, hanem egyenesen sikoltja: „Harcoljon valaki más! Süssenek meg valaki mást, mint egy nyársra tűzött disznót!”

Nemcsak a Bölcs Frigyesről alkotott kép árnyalódik e filmben, de az egyházunk „atyjáról” alkotott közkeletű hősies kép is. A 95 tétel kitűzését is valami heroikus tettek szoktuk tekinteni – pedig ez egy egyszerű cselekedet volt, amellyel az egyetemi berkekben megszokott módon a hirdetőtáblán (a vártemplom az egyetemi templom volt) kezdeményeztek vitákat a professzorok vagy a diákok. (A filmmel ellentétben Luther nem a nagyközönségnek szánta a tételeit, hanem egyetemi tanároknak, diákoknak – ezt mutatja az is, hogy latinul tűzte ki, így a tömeg nem értette.) Végképp hősi magatartásnak szoktuk tekinteni a birodalmi gyűlésen való bátor kiállását. A film rámutat, hogy nem erről van szó. Egyenesen megijed, amikor haladékat kér – jogos a vád követelése, miszerint volt bőven ideje átgondolni írásait. Igaz, nem egyszerűen bőrét félti, hanem elsősorban lelkiismeretével kell megvívnia: nem könnyű az egyháznak való engedelmesség és az Istennek való engedelmesség közül választani. Örök tanulság azonban, hogy amikor a kettő ellentmondásba kerül, nem tehetünk mást, mint amit az apostolok is a nagytanács előtt: **ISTENNEK KELL INKÁBB ENGEDELMESKEDNÜNK, MINT AZ EMBEREKNEK.** (ApCsel 5,29b) Ne higgyük, hogy ma bármelyikünknek könnyebb választása lehetne, amikor a külső emberi elvárásokkal szemben megpróbál Isten szavának engedelmeskedni. Luther sok érdemét sorolhatnánk fel, de valójában csak egyetlen van: **KRISZTUS ISMERETÉT, ISTEN MEGTESTESÜLT IGÉJÉT SEMMIÉRT ÉS SENKIÉRT NEM TAGADTA MEG. EZ A REFORMÁCIÓ VALÓDI RECEPTJE!**

Szakács Tamás

Ökumenikus Ifjúsági Iroda (ÖKI)

KÖZÖS PONT

Talán nem kell nagyon bemutatni a Közös Pontot, hiszen sokaknak ismerős lehet ez az ifjúsági missziós kezdeményezés. A Közös Pont a nyári ifjúsági fesztiválokon próbálja bemutatni az egyházak igazi, kifelé sokszor tévesen vagy egyáltalán nem látszó arcát. A Közös Pont ifjúsági misszió a három történelmi egyház (evangélikus, református, katolikus) közös kezdeményezésre indult 2000-ben. A sátor, amelyet az ÖKI koordinál, programjában megpróbálja a sokszor előítéletekkel rendelkező fesztivállakóknak az életszerű egyházat bemutatni, nem a direkt misszió eszközeivel, hanem inkább a meghallgatás kommunikációs formájával képviselni a keresztény örömhírt a fesztivál sokféle ajánlata közt. A munkatársak között a három egyház hivatalos képviselőjét és a lelkigondozás bázisát lelkipásztorok (katolikus pap, evangélikus és református lelkészek) biztosítják, mellettük e három felekezethez tartozó önkéntes egyetemisták és főiskolások szolgálnak. Ők azok, akiket keresztül a sátor üzenete eljuthat a fesztivál résztvevőkhöz. A kezdeményezés nagy erőssége az, hogy a történelmi egyházak egy közös helyen tudnak fellépni, így keresve és felmutatva azokat az értékeket, amelyek minden felekezeten és fiatal számára fontosak.

A munkatársak év közben többnapos képzéseken vesznek részt, amelynek szervezését és a missziós kezdeményezés terjesztését az ÖKI vállalta fel.

Idén már **öt ifjúsági találkozón** szerepelt a Közös Pont sátor.

→ A **VOLT fesztiválon Sopronban**, ahol a helyi evangélikus gyülekezet kezdeményezésére indult meg a fesztiválos munka. Külön örömeinkre szolgált, hogy a többéves sziget tapasztalatot felhasználva segíteni tudtunk a tavaly induló próbálkozásnak.

→ Idén másodszorra volt jelen a Közös Pont sátor a **Hegyalja fesztiválon** is. A szervezésben és a lebonyolításban a Miskolci Ökumenikus Lelkészség munkatársai vettek részt. A kisebb, regionális fesztiválokon külön jelentősége van annak, hogy a sátor munkatársai honnan érkeznek. Nagyobb lelkesedéssel fogadják a fesztiválozók a helyi fiatalokat, és a sátor munkatársai is jobban magukénak érezhetik lakóhelyük, régiójuk rendezvényét.

→ Az Egyetemisták és Főiskolások Országos Turisztikai Találkozóján (EFOTT) idén elsőként vettünk részt. A velencei találkozón szinte az egyetlen komoly civil szervezetként szerepelt az ÖKI.

→ A **Sziget fesztivál** az összes ifjúsági találkozó között a leghosszabb, idén hatodszorra állítottunk sátrat a **Civil Szigeten** a történelmi egyházak munkáját bemutatva.

→ Ez év tavaszán kolozsvári megkeresésre egy teológus csendesnap keretében beszámolót tartottunk a Közös Pont magyarországi munkájáról. Az előadásnak nagy ereje volt, és a helyi teológusok körében elindult egy kezdeményezés. A helyiek kis csapatot összeállítottak – és kapcsolódva a Közös Pont éves munkatársképzéseire – júliusban **Tusnádfürdőn a bálványosi szabadegyetemen** Közös Pont sátrat állítottak.

A jövő évben szeretnénk az ideihez hasonlóan különböző fesztiválokon szerepelni. Addig is munkatársakat keresünk. Sok szeretettel várjuk azok érdeklődését, akik úgy érzik, szívesen csatlakoznának ehhez a missziós kezdeményezéshez.

KERESZTÉNY IFJÚSÁGI KEREKASZTAL

2005. október 21–22.

Lágymányosi Ökumenikus Központ

A rendezvény célja, hogy a krisztusi értékrendet követő fiatalok egyesületei, alapítványai jobban megismerjék egymást, ezekben a civil szervezetekben működő kortárs segítők és a fiatalokat támogató egyházi munkatársak bemutatkozzanak, átadják egymásnak tapasztalataikat, és erőt merítsenek egy tartalmas szakmai konferenciából. A fentiek elérése érdekében változatos közösségi-kulturális programokat ajánlunk, neves előadókat hívtunk meg, mégis talán a legfontosabb munka a szekcióbeszélgetések alkalmával fog folyni. A következő témák közül lehet választani:

- ifjúsági misszió/pasztoráció
- szociális/karitatív munka
- egyetemi/szakkollégiumi tevékenység
- non-formális oktatás
- közélet/politika
- családi életre való felkészítés

A szekciók vezetésének elvállalásával a témában járatos, tapasztalt szakemberek, munkatársak tiszteltek meg bennünket:

B. Balogh Edit, Bartha István, Czibere Károly, Dányi Zoltán, Dobos Bence, Durkó István, Édes Árpád, Gulyás Péter, Lénárt Viktor, Marton Tamás, Nobilis Mária, Szenczi Sándor, Tóth Réka, Varga Gyöngyi.

A rendezvény helyszíne: Lágymányosi Ökumenikus Központ, Budapest, XI. ker., Magyar Tudósok körútja 3.

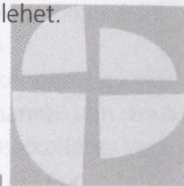
Időpont: 2005. október 21–22.

(péntek délután, szombat egész nap).

Érdeklődni, jelentkezni az ÖKI-irodában lehet.

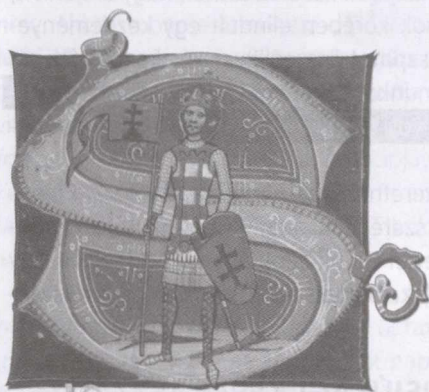
Elérhetőségünk: ÖKUMENIKUS IFJÚSÁGI IRODA

1118, Budapest, Himfy utca 9. ■ Telefon/fax: 1/365-2998 ■ oki@keresztény.hu

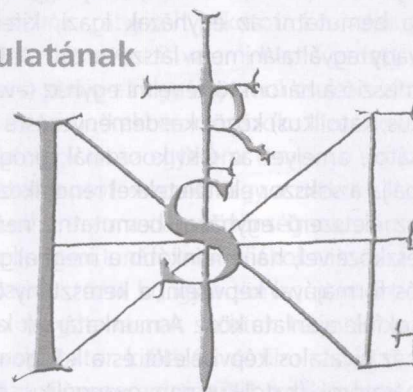

„Mondd, te kit (mit) választanál?”

2004-ben a Szegedi Tudományegyetem színjátszó társulatának előadásában láttam Szörényi Levente és Bródy János nagyszerű rockoperáját, az **István, a király**-t.

tudta, eddigi életformája nem tartható fenn. Géza, majd fia, István idejében lett ez a legsürgetőbb, mert Nyugat-Európa legerősebb hatalma, a Német-római Császárság és Kelet-Európa legnagyobb hatalmassága, a Bizánci Birodalom vezetői szövetségre kívántak lépni egymással, és összehangolt támadásuk nyomán a magyarság eltűnt volna Európa népei közül.

meg ne vessen ifjú korod miatt, hanem légy példája a hívőknek beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, tisztaságban.

Bánki-Nagy Endre

A darabban megjelenő karakterek ma is jellemző személyiségvonásokkal rendelkeznek (kishitűség, haszonlesés, karrierizmus, hatalomvágy stb.), de megjelennek olyan időtlen – ma is követendő – jellemvonások is, mint a szerelemfáltás, a testvéri és a szülői szeretet, a bátor és meg nem alkuvó kiállás igazságunk mellett.

A zenés mű cselekménye a magyarságnak Európába való elkerülhetetlen beépülése idején játszódik. Elkerülhetetlen, hisz Nyugat-Európa felé a kalandozások lezárultak, Kelet felé is lehetetlenné váltak a további hadjáratok, a magyarság szükségét érezte (saját fennmaradása érdekében), hogy letelepedjen, mert

Az olvasók figyelmébe ajánlom e darabot két ok miatt is. Az egyik ok a magyarság megmaradásával függ össze. Ekkor játszódtott le a kereszténység és a pogányság közötti küzdelem. Éppen úgy, ahogy István is ellenállt a pogányság térnyerésének, úgy nekünk (és nektek) is ellent kell mondanunk az „új pogányságnak”, határozottan nemet kell mondanunk rá.

A másik ok: István apjával együtt belátta, hogy a magyarság megmaradása miatt fontos a nyugati, egyközpontú egyházszervezet és az önállóságra építő államszervezet bevezetése. Fiatalsága ellenére is hangoztatta igazát, ahogyan Pál apostol írja 1Tim 4,12-ben: *Senki*

Könyvajánló

Jim Burns IFJÚSÁGÉPÍTŐK

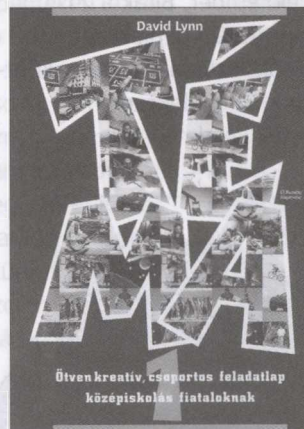
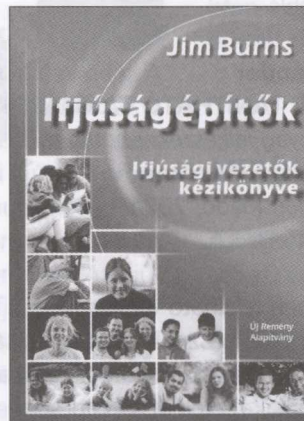
Ifjúsági vezetők kézikönyve
Új Remény Alapítvány, Debrecen
Ára: 1700 Ft

Az *Ifjúságépítők* átfogó, gyakorlati segédeszköz a kapcsolatorientált ifjúsági munkához. Célja, hogy segítségével legyen olyan aktív, növekvő ifjúsági csoport építésében, amelynek tagjai Jézusnak odaszánt életű, társaikkal és vezetőikkel egészséges, őszinte kapcsolatban álló fiatalok. Az *Ifjúságépítők* alapvető olvasmány hivatásos és önkéntes gyülekezeti munkások számára, főiskolai és teológiai ifjúsági munkaképzéshez, és mindazoknak, akiket érdekel egy jól működő ifjúsági szolgálat kialakítása.

Wayne Rice FEJÉN A SZÖGET!

100 frappáns, figyelemfelkeltő illusztráció előadásokhoz, tanításokhoz
Új Remény Alapítvány, Debrecen
Ára: 1300 Ft

Ha hatékony és színes történetekkel akarod fűszerezni előadásaid, nem kell többé keresgélned, megjelent a *Fején a szöget!*
A veterán ifjúsági munkás és Egyesült

David Lynn TÉ-MA

Ötven kreatív, csoportos feladatlap középiskolás fiataloknak
Új Remény Alapítvány, Debrecen, 2005.
Ára: 1490 Ft

Ebben a kötetben 50 különböző téma található, amelyek az ifjúsági foglalkozások sűrített anyagát képezik. Ezeket bárhol, bármikor fel lehet használni. A feladatlapok egy-egy foglalkozás vitaindítójaul vagy kiindulópontjául szolgálhatnak. A feladatlapokat szabad sokszorosítani a fiatalok részére, majd a csoportos beszélgetésekben össze lehet hasonlítani a véleményeket.

- A rovatban bemutatott könyvek kaphatók a Luther Kiadó könyvesboltjában (Budapest VIII., Üllői út 24.) és a Huszár Gál könyvesboltban (Deák tér), vagy megrendelhetők az Új Remény Alapítvány kiadótól. (Tel.: 06-52/424-036)

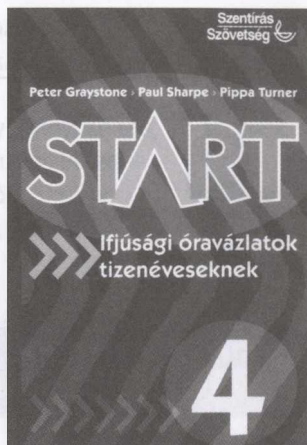
Államok-szerre ismert előadó, Wayne Rice gondosan összeválogatott gyűjteményét osztja meg velünk, amelybe a legfrappánsabb történetek, példázatok és anekdoták kerültek bele.

Peter Graystone, Paul Sharpe,
Pippa Turner
START 4.

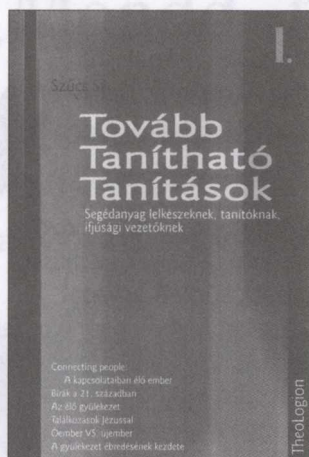
Ifjúsági óravázlatok tizenéveseknek
Szentírás Szövetség
Ára: 1200 Ft

A *Start* legújabb kötetében az alábbi témákhoz találunk segédanyagokat: barátság, szülők, barátok és barát-nők, együttjárás, szex, előítéletek, egyház, gyülekezet, pünkösöd.

Szűcs Sándor
TOVÁBB TANÍTHATÓ TANÍTÁSOK
Segédanyag lelkészeknek, tanítóknak, ifjúsági vezetőknek
Theologion Kiadó, 2004
Ára: 2145 Ft

A kötetben található tanítások vázlatait jól felhasználhatjuk az ifjúsági órákra való készüléskor. A kötet az alábbi témákat öleli át: A kapcsolataiban élő ember, Bírák a 21. században, Az élő gyülekezet, Találkozások Jézussal, Ö ember kont-ra új ember, A gyülekezet ébredésének kezdete.

Bartosné Stiasny Éva
HÁBORÚBAN BÉKESSÉGBEN

A Bogár utcai gyermekotthon lakóinak csodás megmenekülése
Luther Kiadó, Budapest, 2005
Ára: 980 Ft

„Sztehlo Gábor több ezer üldözött gyermeket bújtatott, védett, táplált 1944–45-ben. Nevét mégis csupán az emberek kis csoportja, többnyire a még élő megmentettek – közöttük ennek a könyvnek a szereplői, a Bogár utcaiak –, hozzátartozói, illetve néhány lelkes tisztelő ismeri.” (Horváth Ádám – Részlet az előszóból)

„A Bogár utcai villa a Rózsadomb fennsíkján állt, szép, gondozott kertben. Ez rögtön megtetszett nekünk. Méretei, beosztása egyaránt lehetővé tették 45 gyermek beszállását,

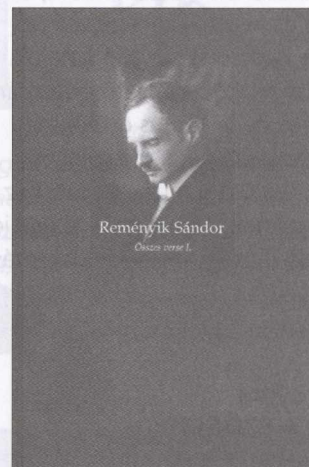

ide fiúkat hoztunk 2–19 éves korig, de többségük kamasz volt. Az otthont kezdetben Benes Lujza vezette, majd az ő Svájcba utazása után Stiasny Éva. A Bogár utcai otthon látszott a legproblematicusabbnak valamennyi között, védenceink testvéri össze-

Reményik Sándor
ÖSSZES VERSE I-II.

Polis Könyvkiadó – Kálvin Kiadó – Luther Kiadó, Kolozsvár–Budapest
Ára: 3900 Ft

Ha Reményik Sándor nevét halljuk, mindannyiunknak eszünkbe jut egy-egy vers, verssor. Az összes versét tartalmazó két kötetben lapozgatva újabb és újabb, sokunk számára eddig ismeretlen költeményét fedezhetjük fel. Gyakran nyúl keresztény témákhoz, s a költő őszinteségével teszi ezt: nem fél papírra vetni kételkedő, lázadó, hitetlen szavakat sem, de megszólaltatja a megtalált hit és az elkötelezettség hangjait is. E sokszínűség miatt különösen alkalmas a versgyűjtemény arra, hogy válogassunk belőle: magunk és fiataljaink Istennel való küzdelmes vagy bizalommal teli kapcsolatának feldolgozásához, közös átgondolásához.

...tartással, közös munkával mégis le tudták győzni a legnagyobb nehézségeket is. Helytálltak a legsúlyosabb veszedelemben, és már akkor megvetették szellemi alapjait a majdani Gaudiopolisnak.” (Sztehlo Gábor)
Hogy miként menekültek meg a Bogár utcai otthon lakói Budapest ostroma idején, azt meséli el a könyv.

Összeállította: Balog Eszter

Tematikák

DEÁK TÉRI HÍRADÁS

A Deák téri gyülekezetben két ifjúsági csoport működik. A „mustármag ifjúság”, amelynek tagjai jórészt gimnazista korúak, valamint az „ötórai ifjúság”, amely huszoneves fiatalokból áll. A következőkben az „ötórai ifjúság” programját szeretném röviden bemutatni. A munkatervet közösen állítottuk össze. A hónap egy bizonyos péntekén egy meghatározott sorozat témája kerül terítékre. Az ifjúság részvételével egy többrészes egyházi ifjúsági tévéműsor készült, az egyes részek egy-egy Luther asztali beszélgetéseiből vett idézetre épülnek. A tévéműsor kapcsán vetődött fel, hogy jó lenne ezeket az idézeteket részletesebben feldolgozni. Minden hónap első péntekén ezzel foglalkozunk („Az egyháznak a világban a helye”, „A világ mindig újat akar”, „Isten az, aki segít”, „Mi szükséges a felebaráti bocsánathoz?”). Minden második pénteken Jézus példázatairól beszélgetünk (az irgalmas samaritánus, a gazdag és Lázár, a hamis sáfár). A harmadik sorozat keretében részletesebben ismerkedünk meg prófétai szövegekkel (Jónás, Illés, Jeremiás). A fennmaradó pénteken sorozatokon kívüli témákról beszélgetünk (szimbólumok a jánosi iratokban, misszióról mai szemmel, diakonisszák). A félév utolsó alkalmán közös karácsonyi együttélésre kerül majd sor.

Az ifjúsági órák mellett a gyülekezeti életnek szintén fontos része az ifjúsági istentisztelet. Havonta egyszer kerül ilyenre sor. Az ifjúság néhány tagja és a lelkészek közösen tervezik meg és valósítják meg ezeket az istentiszteleteket. Egy mottó köré szerveződik a gyülekezet munkaévének minden alkalma: „Közönségből – közösséggé” – ezt a gondolatot követik az ifjúsági istentiszteletek is. A Jelenések könyvében szereplő hét kis-ázsiai gyülekezetnek írott levél alapján különböző oldalról vizsgáljuk meg, járjuk körbe a **közösség** fogalmát. Jel 2,1–7: **„kiestél”,** Jel 2,8–11: **„gazdag szegények”,** Jel 2,12–17: **„fel nem vállalt közösség”,** Jel 2,18–29: **„tartsd meg”,** Jel 3,1–6: **„erősítsd”,** Jel 3,7–13: **„oszloppá szerezlek”,** Jel 3,14–22: **„van, aki forrón szereti...?”** Ősz végén kirándulást is tervezünk, amelyen mindkét ifjúsági csoport tagjai részt fognak venni.

Isten áldása legyen a félévi terveken és más ifjúsági csoportok elképzelésein!

Kovács Áron
hatodéves teológus

MIRŐL BESZÉLGESSÜNK?

Az egyházi esztendő mai vonatkozásai, azaz hogyan tehetem elővé az egyházi év szakaszait?

Példázatok és az általuk felvetett mai kérdések

Mt 13: A magvető – Milyen a jó igehirdetés?

Mt 13: A búza és a konkoly – Ki hova kerül, és ez mit számít itt a földi élet során

Mt 18: A gonosz szolga – Megbocsátás, felelősség

Mt 19: A gazdag ifjú – Tényleg baj, ha valaki gazdag?

Mt 20: A szőlőmunkások – Isteni és emberi igazságosság

A hit és a cselekedetek egyensúlya embersorsokon keresztül

Albert Schweitzer ■ Teréz anya ■ Keken András
Sztehlo Gábor ■ Ordass lajos ■ George Bush?

Dogmatikai fogalmak, avagy mitől evangélikus a tanítás?

Megigazulás ■ Megtisztulás ■ Szentség ■ Igazság
Bűn, bűnhődés ■ Deus absconditus ■ Ekkleziológia ■
Kérdések életről és halálról

Bűn és bűnhődés az emberek életében, az igazság kérdése, avagy miért történnek rossz dolgok jó emberekkel? Akár szépirodalmi művek nyomán is (például A Karamazov testvérek, A pestis)

Korunk aktuális kérdései a keresztény hit tükrében, avagy mit mond a Biblia és Isten?

Együttélés, párkapcsolatok ■ Homoszexualitás ■
Háborúk, megtorlás ■ Média, erőszak a médiában ■
Környezetünk védelme ■ Géntechnika, klónozás

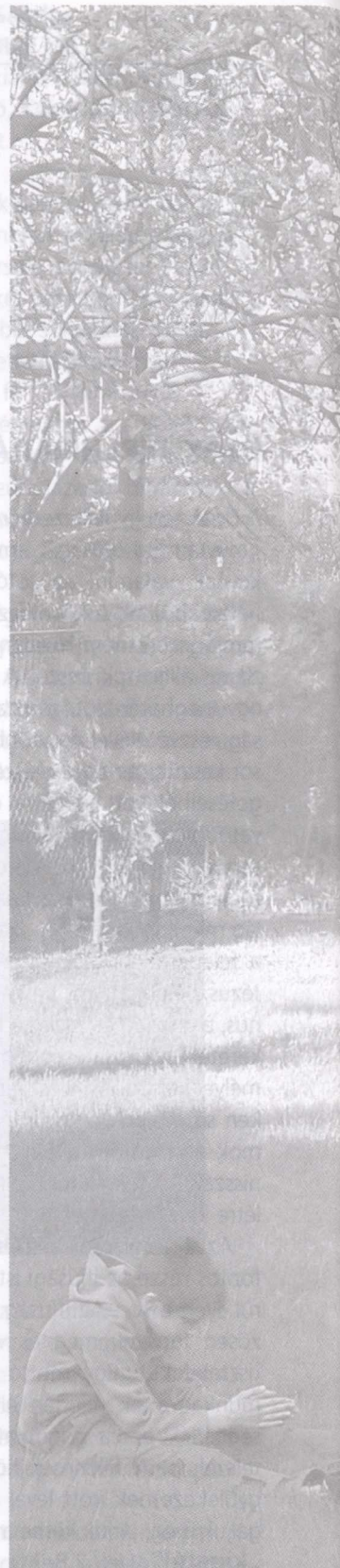
Összeállította: Deák Ágota

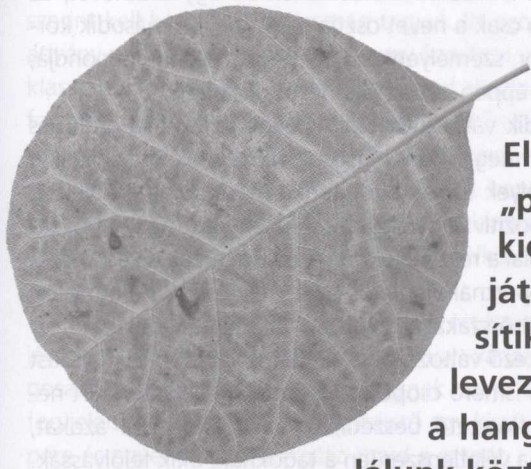
HÍVÁS JÉZUSHOZ

Az alberti evangélikus fiatalok közösségi alkalmai

- szepetember 17. **HIT – HITETLENSÉG – beszélgetés**
Közösségi játékok (Activity, Twister...)
Sport a tornateremben (foci, japán foci, röplabda...)
- szepetember 24. **REMÉNY – REMÉNYTELENSÉG – beszélgetés**
KIE-játékok
Sport a tornateremben
- október 1. **SZERETET – GYŰLÖLET – beszélgetés**
Kézműves foglalkozás – decoupage (szalvétatechnika)
Sport a tornateremben
- október 8. **ÖRÖM – BÁNAT – beszélgetés**
Közös beszélgetés az irsai ifjúsági csendesnapról
Sport és közösségi játékok a tornateremben
(Kapcsolatok keresése és találása – nemzetközi játék)
- október 15. **BÉKESÉG – BÉKÉTELENSÉG – beszélgetés**
Társasjáték – meglepetés!
Sport a tornateremben
- október 22. **SZÍVESSÉG – ÖNZÉS – beszélgetés**
Kézműves foglalkozás
Sport és közösségi játékok a tornateremben
- október 29. **HŰSÉG – HŰTELENSÉG – beszélgetés**
Játék (KIE-játékok, lufis játék...)
Sport a tornateremben
- november 5. **ENGEDELMESSÉG – ENGEDETELENSÉG – beszélgetés**
Kézműves foglalkozás
Sport és közösségi játékok a tornateremben
- november 12. **SZELÍDSÉG – DURVASÁG – beszélgetés**
Közösségi játékok
Sport a tornateremben
- november 19. **SZENVEDÉLY – ÖNMEGTARTÓZTATÁS – beszélgetés**
Kézműves foglalkozás
KIE-játékok
Játék és sport a tornateremben
- november 26. **SZABADSÁG – RABSÁG – beszélgetés**
Szeretevendégség
Vetélkedő („Fele sem igaz”-játék)
- december 3. **ÖRÖM – Közös adventi készülődés**
„Örüljetek az Úrban...”
Kézműves foglalkozás – Adventi koszorú készítése az oltárra
Játék és sport a tornateremben
- december 10. **A VÁRAKOZÁS ÖRÖME – Az ünnepi várakozás**
Karácsonyi díszek készítése
Közösségi játékok és sport a tornateremben
- december 17. **ÖRÖM AZ ÍGÉRET BETELJESÉDÉSE FELETT**
„Királyod érkezik hozzád...” (Zak 9,9)
Meglepetés!

Szmolár Attila

Elkezdődött az ősz, az újabb iskolai év. De a nyári „pihenés” után kezdődnek az ifjúsági órák is. Hogy kicsit gördülékenyebben menjen, nézzünk néhány játékot, amelyek segítenek az ismerkedésben, erősítik a csoport együttműködését, egy kis mozgással levezetik a feszültséget, vagy csak egyszerűen oldják a hangulatot. Legtöbbjét játszhatjuk teremben, de találunk köztük a szabadba való játékokat is.

ISMERKEDŐ, KAPCSOLATTEREMTŐ JÁTÉKOK

Kukucs!

Kellék: lepedő vagy pokróc

A társaságot két csoportra osztjuk. Kell hozzá egy lepedő, pokróc vagy egy nagy darab textília, amelyet ketten tartanak kétoldalt úgy, hogy a lepedő két oldalán sorban álló játékosok nem látják egymást. Amikor a tartók hirtelen felrántják (vagy leengedik) a lepedőt, a két oldalán elhelyezkedő játékosoknak minél gyorsabban kell kiáltani a velük szemben álló nevét. Az nyer, aki hamarabb mondta a másik nevét. (Nevék helyett mondhatunk kedvenc ételt, italt, hobbit stb.) Ezután új játékosok következnek a csoportokból.

Keresztnév-rejtvény

Kellékek: kockás papír, írószer

Minden játékos felírja a saját keresztnévét (lehet vezetéknévet is) függőlegesen vagy vízszintesen egy nagyobb darab, lehetőleg kockás papírra. Ez lesz a keresztnév-rejtvény kiindulópontja. A többi megfejtendő szó a keresztnevtvényben azok a dolgok, amelyeket ő szeret, kedvel. Ezeket a szavakat a név egyes betűihez kapcsolja, viszont nem írja be őket, hanem a felesleges négyzetek besatírozásával kijelöli a helyüket, és a lap aljára odairja a meghatározásokat. Amikor mindenki elkészült, átadják a jobboldali szomszédjuknak, aki megfejti.

Nevek ritmusra

Körben ülünk, ritmusra tapsol a társaság, egyet a combon, egyet maga előtt. Aki kezdi a játékot, ritmusra csettint egyet a jobb kezével, majd a bal kezével. Az első csettintésre mondja a jobboldali szomszédja nevét, a másodikra a sajátját. A ritmust átveszi a baloldali szomszéd, és ugyanúgy előbb a jobboldali szomszédja, majd a saját nevét mondja. És így tovább, míg csak körbe nem érünk.

Változat: a játékosok első csettintésre a saját nevüket mondják, másodikra mondhatják bárkinek a nevét a csoportból. Ez a változat akkor javasolt, amikor legalább néhány nevet már mindenki tud.

CSOPORTINTEGRÁCIÓT, CSOPORTBELI EGYÜTTMŰKÖDÉST ELŐSEGÍTŐ JÁTÉKOK

Csomózás

Valaki kimegy a szobából, ezalatt a többiek kézen fogják egymást, láncot alkotnak, és ez a lánc „becsomósodik”, vagyis az első játékos vezetésével úgy lépkednek a lánc „szemein” át, kezek alatt, fölött, mindenféleképpen, ahogyan ez csak lehetséges. Úgy betekerednek, hogy mire visszahívják a kinti játékost, az egész társaság egy csomóban áll, és nem tudni, hol a lánc eleje és vége. Ezt kell a kibogozónak először megtalálnia, majd ügyesen rájőnie, kinek hogyan kell most előre, vissza, kifelé és befelé lépnie ahhoz, hogy megint egyenes láncot kapjon.

Változat: a játékosok körben állnak, becsukják a szemüket, majd előrenyújtott kézzel elindulnak a kör közepe felé, miközben mindenki arra törekszik, hogy valakinek (lehetőleg minél távolabb lévőnek) a kezét megfogja. Amikor minden kéz rátalált egy másikra, akkor kinyitják a szemüket, és ők maguk, külső segítség nélkül próbálnak meg kibogozódni.

„Szívesen lennék... – Soha nem lennék...”

Kellékek: papír, írószerszám

Kisiskolások számára éppúgy szórakoztató – csoportvezetőknek hasznos információt adó – játék, de a felnőttek számára is kiváló önismereti gyakorlat. Mindenki leírja egy lapra, hogy mi az az öt dolog (növény, állat, tárgy, természeti jelenség, bútordarab), ami igen szívesen lenne, és mi az az öt dolog ugyanebből az öt kategóriából, ami semmiképp sem szeretne lenni. Mindenki olvassa fel a személyes listát. De a játékot szóban is lehet játszani, ilyenkor két kategória (például állat, használati tárgy) is elég. A gyakorlat egyrészt a gyerekek vágyait fejezi ki szimbólumokban, másrészt a gyermekben lévő, de elutasított (ezért rejtett feszültséget képező) indulatokról, tendenciákról és feszültség-elhárítási tartalmakról ad képet. Igen jó önismereti eszköz.

Tárgy, növény, állat

Nehezebb változata a „Szívesen lennék... – Soha nem lennék...” című játéknak. Mindenki választ magának egy állat-, egy növény- és egy tárgynevet, majd megosztja társaival, hogy miért éppen ezeket választotta. A játékvezetőnek jó rákérdezni, mi az a tulajdonság, ami indokolja a választást.

Változat: mindenki mindenkinek ad egy állatnevet, az első körben csak a nevet osztja meg, majd a második körben, amikor személyenként mennek tovább, elmondja, hogy miért éppen ezt az állatnevet adta neki.

A második változatot csak középiskolásokkal érdemes játszani, és meg is kell jegyezni, hogy csak pszichikailag érett személyek tudják elfogadni a másiktól az értékelést, legyen az pozitív vagy negatív. A játék alatt nagyon gyakran megszólal a résztvevőkben a kritikai érzék. Ezért összehozott csoportnál ajánlatos ez a játék, ahol a megnyílás, elfogadás első szakaszán túl vannak már a tagok.

A következő változatot is ajánlatos idősebb és egymást már jobban ismerő csoporttal játszani. A cetlikre felírt neveket a játékvezető beszedi, és vagy felolvassa azokat, vagy kiosztja véletlenszerűen a tagoknak, akik felolvassák. Ezután a csoport megpróbálja kitalálni, ki írhatta a neveket és miért.

UTÁNZÓ ÉS SZEREPJÁTÉKOK

Add tovább a mozdulatsort!

A csoportot két részre osztjuk, az egyik csapatot kiküldjük a teremből, a benn maradók pedig kitalálnak valamilyen történetet. Az ellencsapatból egyenként jönnek be a játékosok. Először a történetet kiagyáló csapat egy tagja játsza el a kis jelenetet szavak nélkül a másik csapat első játékosának. Ezután ez a játékos behívja egy csapattársát, és eljuttatja neki a jelenetet, ahogy értette. A második tovább játssza a harmadiknak, és így tovább. Hívjuk fel a játékosok figyelmét arra, hogy a látottakat minél hívebben próbálják továbbadni szavak nélkül. Végül az utolsó elmondja, hogy mit értett a történetből, majd sorban visszafelé mindenki kifejti a maga értelmezését. Ezután érdekes beszélgetés kezdődhet arról, hogy hogyan és milyen könnyen értjük félre egymást.

Add tovább a történetet!

Az „Add tovább a mozdulatsort!” című játék páros változata. A csoporttagok párokat alakítanak. A helyiségben csak egy pár marad, amelyik kitalál egy történetet, például: elefánt fürdetése az állatkertben. Ezt a jelenetet előadják a bejövő párosnak szó nélkül (pantomim), akik továbbadják a következő párosnak ugyanúgy, ahogyan ők látták, és így tovább. Amikor minden páros végzett, akkor az utoljára bejövővel kezdve elmesélik, mit értettek ők a bemutatottak alatt, mi is történt tulajdonképpen.

Gilvik

Kitűnő játék – egyetlen hibája, hogy nem lehet pontosan leírni (azaz lehetne, de nem szabad), mert a részletes magyarázat elveszi az elkövetkező játék izgalmát, és megfosztja a majdani kérdezőt egy valódi szellemi erőpróba szépségétől. A dolog lényege az, hogy egy játékost ki-

küldenek, és amikor visszajött, a barkochbajáték szabályai szerint kell kérdeznie a társaság tagjait. Itt azonban a feladvány nem egy személy, tárgy vagy fogalom, mint a játék klasszikus formájában, hanem egy rövid történet. Erre kell folyamatosan rákérdeznie. Mikor játszódik? Hol játszódik? Miféle ember a főhőse? Derűs kicsengésű-e vagy tragikus? Megtörténhet-e valaha? Vannak-e benne fantasztikus elemek, mesefigurák? Karakterét tekintve milyen író írhatta volna meg? És így tovább, vég nélkül, ahogy csak a képzelőerejétől telik.

Időközben joga van a már megszerzett ismeretek alapján az elképzelt történetepizódokat vagy -váriásokat hangosan megfogalmazni. A társaságnak ez jó szórakozást fog jelenteni, hiszen minden kérdező egy kissé a maga képeére és egyéniségére formálja majd a sztorit.

Nos, többet a gilvikjátékról nem szabad itt elmondani, legfeljebb még a különös név eredetét. A játékot Tímár György adaptálta francia eredetiből, ahol is *jeu de scénariónak* hívják, vagyis szcenáriumjátéknak (szcenárium = forgatókönyv). Tímár György Guillevertől, a költőtől, magyar versek avatott fordítójától hallotta, és neki tulajdonította.

vonják. Győz az a két játékos, aki utoljára marad a körben. Persze a terpeszállást minden játékosnak egyforma nagyra kell vennie, s azt mindvégig meg is kell tartani. Lehet olyan szabállyal is játszani, hogy a labdát nem szabad megfogni, hanem csak ütni vagy lökni. Viszont arra is kell ügyelni, hogy ne pattanjon magasra.

Változat: egy kicsit nehezebb, ha a kiesett játékosok (akiknél kiment a labda) nem állnak ki a körből, viszont nem feltétlenül kell védeniük a „kapujukat”. Ha a labda mégis ott megy ki, az a játékos esik ki, aki gurította.

Kacsingatós

Páratlan számú játékos játszhatja. A játékosok kettős körben állnak, mindenki a kör közepe felé fordulva. A belső körben állók mögött áll kinek-kinek a párja a külső körön. Egyvalaki egyedül áll a belső körben, és kacsintással próbál párt szerezni magának. Akire rákacsint a belső körben állók közül, az futva igyekszik feléje. Párja azonban résen van, és igyekszik elkapni a menekülőt. Ha csak megérinti, a menekülőnek maradnia kell. Ellenkező esetben viszont az „elcsábult” játékos a kacsingató mögé áll, a külső körbe. A hoppon maradt játékos viszont belép a belső körbe, s most ő igyekszik kacsintással párt szerezni magának.

Nagyobbaknál lehet nehezíteni a játékot például úgy, hogy a külső körben állók az előttük lévőknek csak a sarkát nézhetik. Az elszaladó játékos után lehet kapni, de egy helyben kell maradni. Hívjuk fel a játékosok figyelmét arra is, hogy vigyázzanak egymás ruhájára, nehogy valami elszakadjon a nagy igyekezetben.

Körbe kártyával

Kellék: magyar vagy francia kártya
A játékosok körben ülnek székeken, esetleg rövidebb padokon. Mindenkinek osztunk egy-egy kártyát, és mindenki megjegyzi, hogy milyen színű kártyát kapott. Magyar kártyában: piros, tök, zöld, makk. Francia kártyában: kör, káró, pikk, treff. Majd a játékvezető beszedi a kártyákat, és jól megkeveri a paklit.

BEMELEGÍTŐ, MOZGÁSOS JÁTÉKOK

Terpeszkör

Kellék: labda
Japán foci néven is ismert. A játékosok körben állnak, mindenki terpeszállásban, oly módon, hogy a cipőjük összeérjen. A csoportvezető kívülről bedob a körbe egy labdát, illetve valakinek a lába között átgurítja. A körben állók pedig előreahajtott törzssel igyekeznek a labdát a kezükkel valaki másnak a lába között a körön kívülre juttatni, viszont a sajátjukat eszeveszetten védeni. Akinek a labda átgurul a lába között, az kiesett, s a kört egyre szűkebbre

Ezután sorban húzza a lapokat, és bmondja a színeket. Aki a saját színét hallja, eggyel jobbra ül (vagy üres székre, vagy az éppen ott ülő társa ölébe). Csak az ülhet eggyel tovább, akinek nem ül senki sem az ölében. Az a nyertes, aki először ér vissza a saját helyére, de úgy, hogy ott éppen nem ül senki (ha éppen valakinek az ölébe ül, akkor mennie kell még egy kört).

Változat: nehezíthetjük a játékot azzal, hogy néhány figuránál nem számít a szín, hanem más szabályokat találunk ki rá. Például: ha ász következik, akkor az egymás ölében ülő játékosok – akik akár többen is lehetnek – sorrendje felcserélődik, és most a legalul ülő jut legfelülre, a felső pedig legalulra; ha király következik, akkor csak a fiúk haladnak eggyel jobbra, ha felső (vagy dáma), akkor a lányok. De kitalálhatunk mi is új szabályokat.

ÖSSZPONTOSÍTÁST ELŐSEGÍTŐ JÁTÉKOK, GYAKORLATOK

Bumm

A játékosok körben állnak. Valaki elkezd számolni, a mellette álló folytatja, és így megy körbe a számolás. A 7-es számjegyet tartalmazó (7, 17, 27 stb.) és a 7-tel osztható számok (7, 14, 21, 28 stb) helyett „bumm”-ot kell mondani. Aki elvétí, kiesik a játékból. Kicsik esetében jobb újból kezdeni a számolást, nagyoknál lehet tovább folytatni a végtelenségig. Esetleg lehet más számmal is próbálkozni.

Számsorozat

A csoportból valaki elkezd számolni 1-től kezdve, majd utána valaki más folytatja, és így megy tovább a számolás. Nincs kötött sorrend, hogy ki ki után következik, hanem összevissza kell mondani a számokat, de egy ember egymás után nem mondhat két vagy több számot. Az a cél,

Add tovább a mozdulatsort!

hogy a csoport minél tovább elszámoljon úgy, hogy egyszerre nem mondják ki ugyanazt a számot. Ha egyszerre szól két vagy esetleg több csoporttag, akkor előlről kell kezdeni, és meg kell próbálni megdönteni a rekordot. Nagy odafigyelést igényel a tagoktól.

Állatneves (fiúk/lányok)

Kellék: kis cetlik, írószere

A társaságot két részre osztjuk. Legideálisabb, ha a fiúk és a lányok alkotnak egy-egy csapatot. Mindkét csoport vegyesen egy körbe ül, és a körben négy helyet vagy széket kijelölünk. Ezek lesznek a fő helyek, amelyeket majd el kell foglalni. Ezekre a helyekre is ültetünk játékosokat, mindkét csoportból kettőt-kettőt felváltva egymás mellé. A körben egy helyet vagy széket üresen hagyunk.

A játékosok először állatneveket választanak maguknak, és felírja mindenki egy-egy kis cetlire, amelyeket összegyűjtünk. A választott nevet mindenki hangosan mondja be, ismétljük át többször is, hogy memorizálja a társaság. Figyeljünk, nehogy egy állatnevet többen is válasszanak!

Ezután véletlenszerűen kiosztjuk a cetliket. Mindenki megnézi a saját papírját, hogy milyen állatnevet rejt, és megjegyzi azt. Az a játékos, akinek a jobb oldalán üres hely van, maga mellé hív valakit úgy, hogy mond egy állatnevet. Aztán a hívó és a hívott kicseréli egymással a cetlijét, gyorsan megnézik az új papírjukat, és így tovább.

Mindkét csapatnak az a célja, hogy a fő helyekről kihívja az ellenfél embereit, és a sajátjait ültesse oda. Az a csapat nyer, akinek mind a négy fő helyen a saját embere ül. Nagy odafigyelést igénylő, izgalmas játék. A cserék után nem is olyan könnyű megjegyezni, kinek mi a neve!

Backó Máté

Ernst Lange: **KILENC KŐ** (mártíriumjáték)

Szereplők: Weynken van Renesse, 18 éves leány

- Első kő
- Második kő
- Harmadik kő
- Negyedik kő
- Ötödik kő, egyúttal szerzetes
- Hatodik kő
- Hetedik kő
- Nyolcadik kő
- Kilencedik kő
- Három néma kő
- Az 1., 3., 5., 7., 9. kő képezi az I. kart. A 2., 4., 6., 8. kő a II. kart.

Az elején a színpad üres, és egy női hang nagyon halkan, elhalóan – egészen másképpen, mint szokásos – éneklí: „Az ige köszálként megáll...” Az éneklés alatt a kilenc kő sorban felvonul a színpadra, mindegyikük egy téglát hoz magával. Az egész ünnepélyesen, szinte mereven zajlik. Az ének utolsó két soránál a kövek mozdulatlanul állnak, arc-cal a közönség felé. Az ének után is hosszabb szünet van. Azután az I. kar – nagyon pontosan – egy lépést lép előre, és a követ a közönség felé tartja.

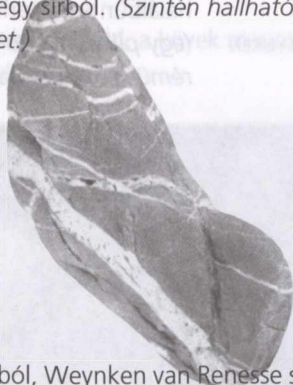
- I. Kövek vagyunk. (Kövüket – nagyon pontosan – hallható ütéssel maguk elé teszik a földre. A II. kar erre két nagy lépést tesz előre, és a közönségnek mutatja a köveket.)
- II. Kövek vagyunk egy sírból. (Szintén hallhatóan leteszik a köveket.)

- 1. Egy...
- 2. Kettő...
- 3. Három...
- 4. Négy...
- 5. Öt...
- 6. Hat...
- 7. Hét...
- 8. Nyolc...
- 9. Kilenc...

MIND Kilenc kő egy sírból, Weynken van Renesse sír-jából!

- 1. Weynken van Renesse fiatal leány volt.
- 2. Fiatal, szép, életvidám leány.
- 3. De ez már régen volt.
- 4. Weynken van Renesse Hollandiában élt.
- 5. Brügge városában cselédlány volt a polgár-mesternél.
- 6. De ez már régen volt.

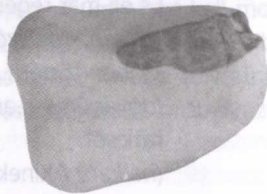
- 7. Weynken van Renesse a reformáció századá-ban élt...
- 8. Abban az időben, amikor Alba herceg Hol-landiába jött.
- 9. De ez már régen volt.
- 1. Ez abban az időben volt, amikor a Biblia még drága könyv volt.
- 2. Drágább és kívánatosabb, mint egy televízió-készülék.
- 3. És ez már régen volt.
- 4. Ez abban az időben volt, amikor a Bibliát még lázas szívvel olvasták.
- 5. Mint ma a sporthíreket az újságban.
- 6. És ez már régen volt.
- 7. Ez abban az időben történt, amikor a Biblia már veszélyes könyv volt.
- 8. Veszélyesebb minden titkos állami iratnál és hadi jelentőségű találmánynál.
- 9. És ez már régen volt.
- 2. (élesen, metszően és kimérten) Ez abban az időben történt...
- 8. (ugyanúgy) ...amikor Alba herceg kiadta a pa-rancsot:
- II. (halkan) Akinek Bibliája van, halállal lakoljon!
- I. (hangosabban) Akinek Bibliája van, halállal la-koljon!
- MIND (kezüket hangtölcsérsékként szájuk elé téve, han-gosan és durván) Akinek Bibliája van, halállal lakoljon!
- 4. Abban az időben Brügge-ben elterjedt egy hír.
- 6. Egy hír, amely elállította az emberek lélegzetét.
- 1. (3-hoz súgva) Hallottad már, hogy a polgár-mesternek...
- 3. (5-öst kabátja ujjánál cibálva) ...hogy a pol-gármesternek Bibliája van!
- 5. (7. fülébe) Valóban, Bibliája!
- 7. (9-est meglökve) Éppen a polgármesternek!
- 9. (8-ast meglökve) Pszt! Szomszéd, képzeld el...
- II. (súgva) Egy Biblia!
- MIND (súgva) Egy Biblia a polgármester házában! (szünet után, mint előbb, hangtölcsérsékként formál-va kezükből) Akinek Bibliája van, halállal la-koljon!
- 2. A hír eljutott Alba herceghez is...
- 8. ...és egy napon szerzetes kopogtatott Brügge polgármesterének ajtaján.
- 5. (felveszi a követ, hátrafelé kilép a sorból és a csoporttal ferdén szemben megáll, követ há-

romszor keményen a földhöz üti. Erre a zajra II. szörnyülködő arckifejezéssel visszalép I. mögé. 5. még háromszor a földre üt. Most I. is visszalép, a jobbszárny hátrébb, mint bal, így a csoport félkörben 5-tel szemben áll.)

1. Ki vagy?
5. Szerzetes.
7. Honnan jössz?
5. Alba hercegtől.
1. Mit akarsz?
5. Bibliákat keresek és olyanokat, akik azokat olvassák.
7. Ebben a házban?
1. Nem vagy észnél.
3. Itt nincs Biblia.
6. Ismerjük a törvényt.
- MIND *(monoton hangon)* Akinek Bibliája van, halállal lakoljon!
5. A hercegnek biztos híre van, hogy ebben a házban Bibliát olvasnak.
1. Akkor tévedett a herceg. Győződjél meg róla magad.
5. *(a következők gyors tempóban. A szerzetes a félkörbe ugrik, és hol ezt, hol azt kérdezi)* Van Bibliád?
3. Nincs.
5. Neked?
9. Nincs.
5. Neked?
2. Biztosan nincs.
5. Van Bibliád?
6. Isten őrizzen!
5. És neked?
8. Isten engem úgy segítjen, nincs!
5. *(lassan, kutatva egyszer megfordul maga körül)* Ez mindenki, aki a házban lakik?
1. Mind.
5. A gyerekek?
7. Mind itt van.
5. Szolgák, szolgálók, cselédség?
7. Mind itt van... Csak...
5. *(keményen)* ...csak?!
1. Csak Weynken van Renesse hiányzik.
5. Elő velem!
1. Jótállhatok érte. Nincs Bibliája!
5. Elő a lánnyal! A herceg nevében! *(3., 6., 8. a színpadon különböző irányokba lép és kiált)*
3. Weynken!
6. Weynken van Renesse!
8. Weynken!
- WEYNKEN *(a színpad mögött)* Már jövök. *(belépése alatt az „Erős vár a mi Istenünk” utolsó sorait dúdolja)* Igen uram, itt vagyok.
1. Az atya szeretne valamit kérdezni tőled.
- WEYNKEN Igen, atyám.

5. Van Bibliád, leányom? *(szünet)*
- WEYNKEN Igen, atyám. *(a következők gyorsan, izgatottan)*
3. Ez nem igaz!
7. Nem tudja, mit beszél!
8. Weynken, neked nincs Bibliád!
4. Nem is tudja, mi a Biblia!
- WEYNKEN De igen, uram, a Biblia Isten ígéje.
5. Latinul – igen. Ha a Szentatya és püspökei magyarázzák – akkor igen. De nem az egy tudatlan fiatal lány kezében, mint amilyen te vagy. Honnan van Bibliád?
- WEYNKEN Apám adta nekem.
5. És honnan volt apádnak?
- WEYNKEN Tyndaltól. *(az összes jelenlevő a szerzetessel együtt gyorsan keresztet vet)*
5. Tyndal eretnek, Isten legyen iránta kegyelmes.
- WEYNKEN *(halkan)* A nemes harcot megharcolta, futását elvégezte, a hitet megtartotta. Végezetre el-tétezt neki az igazság koronája.
5. *(dühöngve)* Hallgass! Az anyaszentegyház Tyndalt eretnekként ítélte el. Tehát van Bibliád? Olvasod is?
- WEYNKEN Amikor csak tehetem. *(a következők gyors egymásutánban)*
1. Lányom, te hazudsz.
4. Elment az esze.
9. Egyáltalán nem is tud olvasni.
- WEYNKEN De igen, uram, apám megtanított.
7. Weynken, te túl sokat beszélsz.
6. Nem ismered a tilalmat?
5. Lányom, ez nem játék. Én figyelmeztetlek téged. Még egyszer kérdem: olvasod a Bibliát?
- WEYNKEN Igen, atyám.
5. Tudod, hogy az anyaszentegyház és a herceg halálbüntetés terhe mellett megtiltotta?
- WEYNKEN *(egy pillanatig vonakodik, nyilvánvalóan megremülve. Aztán halkan, mintha magának mon-*

daná) Krisztus mondja: Aki vallást tesz rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt...

5. (hideg haraggal) Átkozott eretnek! (karjánál fogva megragadja és maga után húzza) Előre, a herceg vár! (5. és Weynken el. A többiek kezüket lassan arcuk elé teszik.)

MIND (súgva) Akinek Bibliája van, halállal lakoljon. (A színpad mögül ismét Weynken halk, vékony éneklése hallatszik: „Az ige kőszájként megáll...” A következő rész alatt a kövek egyenként viszsalépnek eredeti helyükre, felveszik a téglát, azután a színpad baloldalán csoportot alkotnak.)

1. Halállal lakoljon...
2. Halállal lakoljon...
3. Weynken van Renesse...
4. ...halállal lakoljon...
6. ...mert Bibliája van...
7. ...halállal lakoljon...
8. ...mert Isten igéjét nem tagadta meg...
9. ...halállal lakoljon...

MIND (szomorúan) Weynken van Renesse halállal lakoljon. (három kemény ütés a színpad mögött) (a színpad mögött, velőtrázóan) A herceg nevében: a megátalkodott bűnös, Weynken van Renesse cseléd arra ítéltetett, hogy elevenen a városfalba falazzassék. Isten legyen kegyelmes szegény lelkének! Ámen. (még egyszer három kemény ütés a színpad mögött. A három néma kő felvonul, és nagyon mereven elhelyezkedik háttal a közönségnek, miután kövüket keményen maguk elé helyezték. A következők zoltártónusban)

1-3. (letérdelnek) Urunk, szolgálid, a kövek dicsérnek téged. (ütés)

4-6. (letérdelnek) Urunk, szolgálid, a kövek magasztalnak téged. (ütés)

7-9. (letérdelnek) Urunk, szolgálid, a kövek kérnek téged: (ütés)

MIND Urunk, irgalmazz szegény gyermekednek. (Ezalatt 5. lassan bevezeti Weynket, és a néma kövek elé állítja. Azután maga is beáll a kövek közé, akik közben ismét felálltak.)

WEYNKEN (térdelve) Uram, kérlek téged, hadd takarja el egy felhő napodat, hogy ne kísértsen elpártolásra tőled. Mert én úgy szeretem a napot. Uram, kérlek, ne jöjjön most kisgyermek utamba, hogy látása tönkre ne tegye gyenge hitemet! Mert én úgy szeretem a gyermekeket. Uram, kérlek téged, ne engedj most dalt fülembe jutni, hogy benned való reménységem ki ne aludjék. Mert én úgy szeretem a dalokat. Uram, kérlek téged, szegény áldozatomat fogadd el kegyelmesen. Neked magadnak kell ezt bemutatnod Szentlelked által, mert különben lélegzetem, mert különben szívdobbanásom, mert különben vágyam úrrá lesz rajtam, és én elárulak téged. Ámen. (felkel)

1. (ferdén Weynken elé lép, és követ mutatja neki) Weynken van Renesse, én vagyok az első kő. Ifjúságodat fogom eltemetni, ha semmit nem vonsz vissza. Weynken, te még gyermek vagy, életed még alig kezdődött el. Lélegezzél, gyermekem, lélegezzél jó mélyen! Érzed, mint hajt téged minden érettségre, gyümölcs-termésre, hosszú életre?! Weynken van Renesse, én vagyok az első kő. Ifjúságodat fogom eltemetni, ha semmit nem vonsz vissza.

WEYNKEN Uram, köszörülj ifjúságomon!

1. (a nézőkre mutatva) Nézz oda, Weynken! Ott ülnek a veled egykorúak. Gondolod, hogy odaadnák ifjúságukat egy könyvért? Gondolod, hogy megtehetnék, még ha akarnák is? Ifjúságod nem ígéret, amelyet Isten adott? Őt akarod gátolni akarata megvalósításában?

WEYNKEN *(lassan és halkán)* Így szól az Úr: Ne mondd: ifjú vagyok, hanem menj, amerre küldelek és hirdesd, amit parancsolok. Ne félj tőlük, mert én veled vagyok és megsegítelek téged. Ámen.

1. *(letérdel a három néma kő mellé, háttal a közönségnek)* Urunk, szolgálid, a kövek dicsérnek téged. *(ütés)* Urunk, szolgálid, a kövek magasztalnak téged. *(ütés)* Urunk, szolgálid, a kövek kérnek téged: *(ütés)*

MIND Urunk, irgalmazz szegény gyermekeidnek. *(1. feláll és mozdulatlanul marad a három néma kő mellett)*

2. *(elfoglalja helyét a néma kövek jobb oldalán, és letérdel)* Urunk, szolgálid, a kövek dicsérnek téged. *(ütés)* Urunk, szolgálid, a kövek magasztalnak téged. *(ütés)* Urunk, szolgálid, a kövek kérnek téged: *(ütés)*

MIND Urunk, irgalmazz szegény gyermekeidnek! *(3. és 4. Weynken elé lép)*

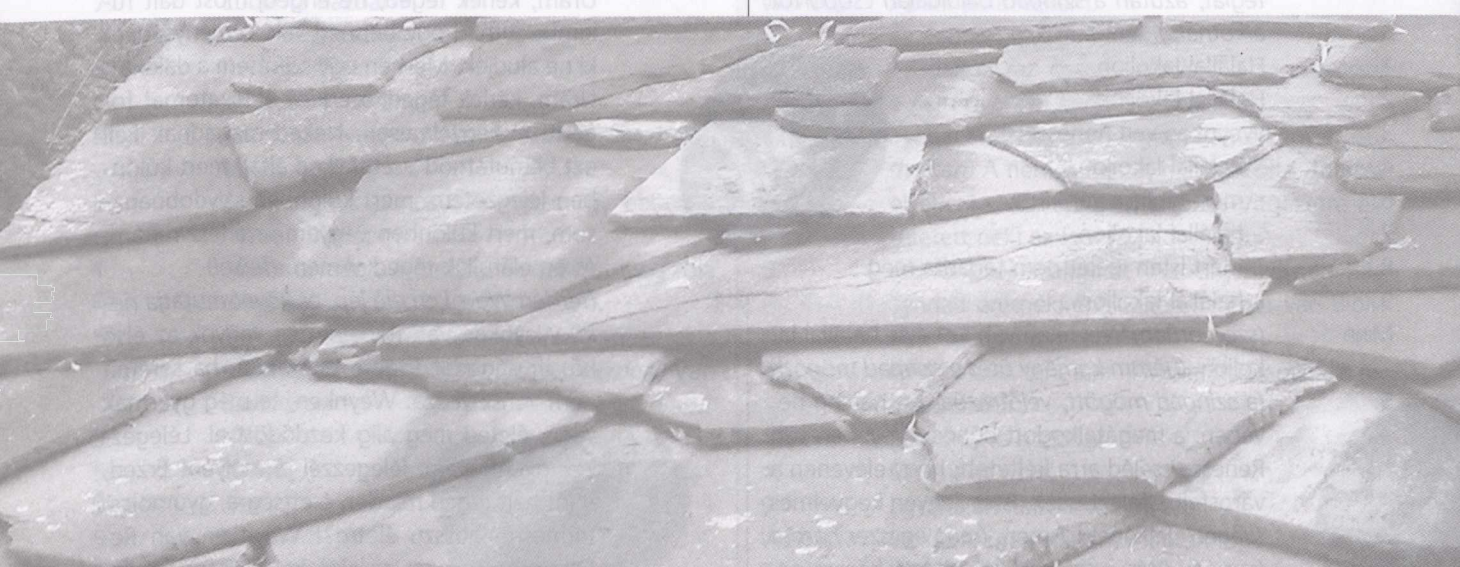
3. Weynken van Renesse!

4. Weynken van Renesse!

3. Én vagyok a harmadik kő.

4. Én vagyok a negyedik kő.

3. Én a szerelmedet fogom eltemetni.

2. *(Weynken elé lépve)* Weynken van Renesse, én vagyok a második kő. Szépségedet fogom eltemetni, ha semmit sem vonsz vissza. Te tudod, hogy szép vagy, Weynken. A halastó tükre, amelyben reggelenként fürdesz, megmondta ezt neked. Férfiak elkapott tekintete, amikor elmész mellettük, megmondta ezt neked. Az öröm, amely megjelenik az emberek arcán, amikor te belépsz, megmondta ezt neked. Weynken van Renesse, én vagyok a második kő.. Szépségedet fogom eltemetni, ha semmit sem vonsz vissza.

WEYNKEN Ó, Uram, távoztasd el gyengeségemet!

2. Nézz oda, Weynken! *(a nézőtérre mutat)* Ők mindnyájan szépségre vágnak. Ők mindnyájan örülnek neked, mert Isten az emberek örömeire teremtett téged. A szépség is megbízatás, Weynken – a Teremtő megbízatása. Meg akarod vonni az emberektől ezt az örömet? Nem leszel ezzel hálátlan és engedetlen?

WEYNKEN Neki nem volt sem alakja, sem szépsége. Néztünk rá, de ábrázata nem volt számunkra kívánatos. Uram alakja a kereszten teljesen elég nekem. Ámen.

4. Én pedig a benned szunnyadó új életet...

3–4. ...ha semmit sem vonsz vissza.

3. Jan, az ács érdekében szólok, aki most nincs itt, mert nem tudja végignézni, mint dobod el életedet...

4. ...életedet, amely most már nem a tied, hanem az övé is, mert megígérted neki, hogy felesége leszel.

3. Megfeledektél erről? Megfeledektél már Janról, vőlegényedről? Tudod, hogy boldogtalan ná teszed egész életére? Ő nem felejt olyan könnyen, mint te, Weynken, ő hűséges!

4. Nem tudod, Weynken, mennyire szeretne Jan gyermekeket, és mint vágysz te is szíved szerint gyermekek után? Nyolc gyermeknek kellene lennie, legalább nyolcnak. Emlékszel még, Weynken?

3. Weynken van Renesse, én vagyok a harmadik kő. Veled együtt Jan, az ács boldogságát is el fogom temetni.

4. Weynken van Renesse, én vagyok a negyedik kő. Veled együtt a benned szunnyadó új életet is el fogom temetni...

- 3-4. ... ha semmit sem vonsz vissza.
WEYNKEN *(kiáltva)* Jan, Jan, miért nem vagy itt? Hát nem érted meg, hogy nincs más választásom? Hiszen ha az Urat elárulom, mi vagyok akkor előtted? Jan, miért nem vagy itt?
3. *(a nézőtérre mutat)* Nézz oda, Weynken!
4. És oda. Sokan vannak ott, akik nem értik macacsságodat.
3. Mert mindnyájan szeretetre vágnak...
4. ...és gyermekeikről álmodnak.
3. És az Írás, amelyért meg akarsz halni, igazat ad nekik.

4. Isten maga rendelte az asszonymak: Epedekel a te férjed után, ő pedig uralkodik rajtad.
3. És az apostol az Úr megbízásából ezt írja: Az asszony pedig megtartatik a gyermekszülésben.
4. Ha gyermeket szül, Weynken, és nem a meghalni akarás büszkeségében!
WEYNKEN *(panaszkodva)* Krisztus mondja: Aki jobban szereti atyját vagy anyját énálam, nem méltó énhozzám. És aki jobban szereti fiát vagy lányát énálam, nem méltó énhozzám. És aki nem veszi fel keresztjét és nem követ engem, nem méltó énhozzám. Hiszek, édes Uram, légy segítségül az én hitetlenségemben. Ámen.
3-4. *(elfoglalják helyüket a néma kövektől jobbra és balra, és letérdelnek)*
3. Urunk, szolgálid, a kövek dicsérnek téged. *(ütés)*
4. Urunk, szolgálid, a kövek magasztalnak téged. *(ütés)*
3. Urunk, szolgálid, a kövek kérnek téged: *(ütés)*
MIND Urunk, irgalmazz szegény gyermekednek. *(3. és 4. feláll. 5., 6., 7. Weynken elé lép)*
5. *(fenyegetően)* Weynken van Renesse!
6-7. *(ugyanúgy)* Weynken van Renesse!

5. Mi vagyunk az ötödik...
6. ...a hatodik...
7. ...és a hetedik kő.
5. El fogunk választani minden embertől és Istentől...
6. ...ahogyan a korhadt ágat a törzstől elválasztják...
7. ...és nagyon egyedül leszel a halálban...
5-7. ...ha semmit sem vonsz vissza!
6. Mindegyikünk átkot hoz számodra, Weynken.
5. Én Alba herceg és a világi felsőbbség átkát hozom. Te tudod, hogy a felsőbbségnek engedelmességgel tartozol: Minden lélek engedelmeskedjék a felső hatalmasságoknak; mert nincsen hatalmasság, hanem csak Istentől, parancsolja az Írás. Te, aki olvasod a Bibliát, ismered ezt a helyet. A felsőbbség átkának terhe mellett, Weynken: vond vissza!
6. Én püspököd és az egész anyaszentegyház átkát hozom. Te tudod, hogy az anyaszentegyháznak engedelmességgel tartozol, még inkább, mint a felsőbbségnek. Maga Krisztus adott neki fölötted való hatalmat nemcsak erre a múlt időre, hanem az örökkévalóságra is. Ő mondta Péternek, az apostolok fejedelmének: Néked adom a mennyek országának kulcsait. Amit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lesz, és amit megoldasz a földön, a mennyekben is oldva lesz. Üdvösségedre és Urad, Jézus Krisztus nevére: Weynken van Renesse, vond vissza!
7. Én Brügge polgármesterének és családjának átkát hozom. Te tudod, hogy apád, akit igen szeretted, mielőtt meghalt volna, a polgármesterre bízott. Te tudod, hogy nevelőszüleid úgy szeretnek téged, mint saját gyermeküket. Egész életedben engedelmeskedtél nekik, és nem bántad meg. Meg akarod tagadni az irántuk való engedelmisséget? Tiszteld atyádat és anyádat, hogy jól legyen dolgod, és hosszú ideig élj a földön. Apád nevében, nevelőszüleid nevében, magának az anyaszentegyháznak nevében: Weynken van Renesse, vond vissza!
5-7. Weynken van Renesse, intünk téged! Háromszoros átkot hozunk, amely lelkedet a pokolra ítéli, ha semmit sem vonsz vissza.
WEYNKEN *(kiáltva)* Uram, meddig felejtkezel meg rólam? Meddig rejteld el orcádat előlem?
5. Weynken, nézz az emberekre magad körül.
6. Még mind irgalommal és fohászodással néz rád.
7. Még remélik, hogy visszatalálsz az engedelmességbe és a gyermeki szeretetbe.
5. Azt gondolod, hogy kegyesebb, tapasztaltabb, hűségesebb vagy náluk?

6. A tévelygés idején közülük soknak volt Bibliája, mint neked. De tudták, hogy nem jó szembeszállni az egyház és a herceg parancsával. Mind alávetették magukat.
7. Közöttük sok van, aki előtted térdre borulna, hogy kérjen téged: szűnj meg, gyermekem, Isten és emberek ellen vétkezni.
5. De ha nem vonod vissza, akkor arcvonásaik megkeményednek.
6. Akkor kialszik szemükből a szeretet, mert nem hagyják, hogy félrevezesd őket...
7. ...és mind kiáltani fogják: Töröljétek el közülünk a bűnt, hogy Isten és a herceg ítélete ne mindnyájunkra sújtson!

2. ...ned? Mert ha a leghalványabb árnyék is van, akkor halálad nem istentisztelet, hanem istenkáromlás. Ezt magad is tudod, Weynken!
- WEYNKEN *(tele félelemmel)* Uram, nem tudok már felelni, adj te nekem feleletet! Uram, nem tudok már felelni, adj te nekem feleletet! *(térdre esik és arcát kezébe temeti)*
8. Kiálts hangosan, Weynken, kiálts hangosan! Isten ítéljen közted és köztünk. *(hosszú, kínos szünet)*

- WEYNKEN *(súgva, tétova tekintettel)* Istennek kell inkább engedni, mint embereknek. Istennek kell inkább engedni, mint embereknek. *(szinte megszöven)* Istennek kell inkább engedni, mint embereknek. *(5., 6., 7. elfoglalják helyüket a sírnál és letérdelnek)*
5. Urunk, szolgáljád, a kövek dicsérnek téged. *(ütés)*
6. Urunk, szolgáljád, a kövek magasztalnak téged. *(ütés)*
7. Urunk, szolgáljád, a kövek kérnek téged: *(ütés)*
- MIND Urunk, irgalmazz szegény gyermekednek. *(8. Weynken elé lép)*
8. Weynken van Renesse, én vagyok a nyolcadik, az utolsó előtti kő. Könnyebb vagyok minden előzőnél, és nehezebb, mint az egész világ. Nem hozok sem ítéletet, sem fenyegetést, sem átkot. Weynken, kérdezlek téged: bizonyos vagy afelől, hogy Isten veled van? Mert ugye, a halálhoz ebben bizonyosnak kell lenni?! Valóban azt mondta Isten: Weynken van Renesse, neked meg kell halnod értem?! Vagy nem inkább a te makacsságod, büszkeséged, az önhihtséged, a hiúságod súgták ezt neked? Weynken van Renesse, bizonyos vagy abban, hogy Isten akaratát cselekszed, és nem a magadét? A kétségnek halvány árnyéka sincs ben-

WEYNKEN *(elfúló hangon)* És abban az órában hangosan kiáltott Jézus, és mondta: Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet? *(a jelenlevők lassan mind keresztet vetnek, 8. elfoglalja helyét a sírnál és letérdel, hármat üt óvatosan és gyors egymásutánban)*

- MIND Urunk, irgalmazz szegény gyermekednek. *(9. Weynken elé lép, aki térdelve marad)*
9. Weynken van Renesse, én vagyok az utolsó kő. Nincs más mondanivalóm, csak ez: én vagyok az utolsó kő. Még nem késő, Weynken. Szemeid még látják a viláosságot, és a viláosság oly édes. A lehelet még benned van, és a lehelet oly édes. Az út még szabad vissza az életbe, és oly édes az élet. De ha elfoglalom helyemet, Weynken, akkor már késő. Mert én vagyok az utolsó kő.
- WEYNKEN *(változatlan helyzetben, de világos, tiszta hangon)* Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úr neve. Ámen. *(9. bezárja a gyűrűt Weynken körül, letérdel. A következők győzelmi énekként)*
- MIND Urunk, szolgáljád, a kövek dicsérnek téged! *(ütés)*
 Urunk, szolgáljád, a kövek magasztalnak téged! *(ütés)*
 Urunk, szolgáljád, a kövek kérnek téged: *(ütés)*
 Urunk, irgalmazz szegény gyermekednek! *(9. feláll. A kórus felett hangzik Weynken hangja: „Az ige kőszálként megáll...” A „Kincsünk, életünk...” sornál a kövek szorosan Weynken köré lépnek.)*

Ebben az évben megadatott a lehetőség, hogy először hosszabb időt tölthessek német nyelvterületen. Júliusban utaztam ki a dél-németországi Josefstalba egy egész hónapra.

Képek Josefstalból

hét volt. Azért is, mert kevesebbet dolgoztam, és a legtöbb esemény ekkor történt. A hét elején „hosszabb kirándulásra” vittek el, amelynek a legvégén kb. 1600 m magasról láthattam az Alpok hegycsúcsait. Izgalmas látvány tárult elém, kicsit félelmetes. Majd egy háromnapos kurzuson is részt vehettem. A kurzuson irányított csoportbeszélgetésen vettünk részt, ahol a fiatalok munkájának megszervezéséről és irányításáról volt szó. A kurzus ideje alatt igen sokat tanultunk egymástól és egymásról. A hétvégén pedig eljutottam Münchenbe. A várost egy nap alatt néztem meg, gyorsított tempóban. De így is kiderült, hogy gyönyörű kis városban jártam. Sajnálom, hogy csak ennyi idő jutott erre a programra. Az utolsó hét igen hamar elmúlt. Természetesen ez volt az a hét, amely a leggyorsabban telt el, és élményekben a leggazdagabb volt.

Az elutazásom napján fájt a szívem, hogy el kell mennem. Rossz élményeket nem sűrűn éltem át, de ha volt is probléma, hamar megoldódott. Az ottani emberek kedvessége és végtelen türelme sokat segített nekem, szinte minden helyzetben mankóként szolgált. Az élmények és néhány ember megtisztelő barátsága lelkiileg és emberileg is gazdagabb emberré tett engem. Örülök, hogy eljuthattam ide, és köszönöm Istennek, hogy megadta életemben ezt a színes és gazdag hónapot. Kívánom és egyben remélem, hogy másnak is megadatik ilyen vagy ehhez hasonló „utazás” az életében.

Havasi Livia

Az utazás célja főleg a német nyelvtudásom csiszolása és fejlesztése volt. Ezt a munkámat már az odaúton elkezdhettem, igen aktívan, az osztrák és német kalauzokkal szemben. Ugyanis nem értették, hogyan is akarok én majd eljutni a kitűzött célállomásra. Tehát az útnak megvoltak a maga viszontagságai, de kellemes meglepetései is. Egész napos utazás után megérkeztem Josefstalba, pontosabban az evangélikus centrumba. A centrum az **Alpok lábánál fekszik**, így a festői panoráma garantált volt.

A legelső nagy félelmem az volt, hogy milyen lesz a kommunikáció az ottani emberekkel, hogyan is fog ez zajlani, egyáltalán hogyan fogadnak engem. Természetesen igen kedvesek voltak velem az első perctől, és a nyelvi nehézségek is napról napra megoldódtak. Egyetlen dologgal voltak nehézségeim: **a bajor dialektussal**. A dolgozók többsége így beszélt velem, s nehéz volt megérteni őket. De ha nem ment beszéddel, alkalmaztuk a rajzolás vagy a mutogatás nemes technikáját. Röviden szólva, „activityztünk”.

Egy átlagos hetem a következőképpen zajlott: hétfőtől szombatig dolgoztam a napi szállásért és ételért. Többnyire a konyhán töltöttem az időmet, s ott végeztem kisebb feladatokat. Be kell vallanom, a konyhában voltak a legviccesebb helyzetek, szerettem ott lenni. De alkalmam volt más munkákat is elvégezni a centrumban. A munkakörömet így színesnek lehetett mondani. A kedvenc időszakom mindig az este volt, amikor a környéket egyedül vagy másodmagammal lassanként felfedezhettem. Rövid kirándulásokon vettem részt vagy a környéken rendezett programokra látogattam el. A legkedvesebb hetem a harmadik

„Vigyázz arra, hogy ne mulasd el a pillanatot, amely csak a te pillanotod, műved kivitelének végzetszerűen kijelölt időszak. Kényelem, szöszmötölés, gyávaság, lustaság néha késleltetik feladatod kivitelét, noha szíved mélyén tudod jól, hogy az idő telítve van azzal, amit rajtad keresztül el akar mondani, s egy pillanatot sem mulaszthatsz, mert elmondja más helyetted, s nem úgy mondja el, ahogyan te jónak és igaznak hiszed. Tudományban, művészetben, irodalomban, közéletben vannak ilyen sürgető pillanatok, mikor egy igazság megérett és ki kell mondani. S ha úgy érzed, végzetesen éppen téged jelölt ki a feladatra a sors, ne késlekedj, mint a rossz színész, aki elmulasztja a jelenete végszavát. Nem csak műved van, az idő is van. S az időn belül meg van a te pillanotod, melyet nem szabad elmulasztani.” (Márai Sándor: *Füves könyv*)

Eltelt EGY ÉV

Amikor az ELTE ének-zene-karvezetés, valamint a Zeneakadémia egyházzene szakán a tanulmányaimat megszakítottam, és 2004. szeptember 14-én egy évre Németországba indultam, a fenti idézet sorai motoszkáltak a fejemben, s hosszú utamra útravalóként magammal vittem ezeket a szavakba foglalt érzéseket. Ugyanis egy európai uniós pályázaton (európai önkéntes év, ifjúság 2000–2006) sikerült egy önkéntes évet megnyernem, s a bajor vidék csodaszép környezetében egy Montessori-pedagógia alapján működő iskolában dolgozhattam. Ez az intézmény a környező falvaktól és városoktól kb. 5-10 km távolságra van, és magában foglalja az iskolát, az internátust, különböző kézműves műhelyeket, nyolc tanári lakást, biokertet, istállót, bioboltot és egy szép kápolnát. Ezt a helyet Hof-Eberhartingnak hívják.

Feladatomban az iskolában a gyermekek koordinálása, gondolkodásuk fejlesztése, novembertől a matematikaoktatásban való segítségnyújtás, és nem utolsósorban a nevelésük. Én a 10-12 éves korosztállyal foglalkoztam, és pár hónap elteltével már a közösségük részese lettem. Mindezek mellett már szeptembertől az iskolai kórus tagja

voltam, februártól viszont már gyakran én vezettem a kórust.

A biokertben megismertem a biogazdálkodás lényegét, gondoztam a növényeket, majd az iskola bioboltjában besegítettem az értékesítésben is. Hetente egy napot voltam az iskola konyháján, ahol a diákok és az iskolai dolgozók részére a konyha személyzetével ebédet készítettünk.

Kivételes helyzetben voltam, mert a németországi projektvezetőmnél kaptam szállást, így egy kedves, szerető családot is megismertem, ahol már a kezdetektől családtagként kezeltek. Itt betekintést kaptam egy 6 és egy 14 éves gyermek nehézségeit nem nélkülöző nevelésébe.

Őszintén megvallva a megérkezésem utáni első héten, amikor szembesültem azzal, hogy hova is érkeztem – ugyanis minden teljesen más volt, mint ahogy azt én elgondoltam –, elképzelhetetlen volt számomra, hogy lesz-e erőm a feladatomban teljesíteni, de az ősz folyamán sikerült átértékelnem a helyzetemet, és megtalálnom ottlétem és feladataim pozitív oldalát. Akkorra már világos volt, hogy Isten nem véletlenül helyezett oda. Csak türelemmel kellett várom.

A nyelv és az ország kultúrája mellett rengeteg embert ismerhettem meg mind a hétköznapi környezetemben, mind a szemináriumok alkalmával, amit az Európai Unió és a Bajor Evangélikus Egyház fiatal önkénteseket koordináló

szervezete rendezett a németországi és a különböző európai országokból érkező önkéntesek számára. Kinttartózkodásom alaposabb önismerethez is hozzásegített.

Ezúton is szeretnék köszönetet mondani a MEE Ifjúsági Osztályának mint küldő szervezetnek, hiszen a kezdetektől fogva minden területen támogattak és biztattak.

Minden korombeli fiatalot biztatok, hogy éljen a pályázati lehetőségekkel (www.mobilitas.hu), mert ezzel csak gazdagodni fog. Küldő szervezetnek nyugodt szívvel ajánlom a Magyarországi Evangélikus Egyház Ifjúsági és Gyermekeosztályát.

Egy év elteltével nyugodt szívvel hagytam el Eberhartingot, mert megbizonyosodtam afelől, hogy volt értelme annak, amit csináltam. Ezt a gyermekektől való búcsúzáskor éreztem a leginkább.

Idézettel kezdtem, idézettel – amelyet életem egyik legmeghatározóbb személyjétől kaptam egykor, szintén útravalóként – zárom soraim: „Sötétség nélkül nincsenek álmok.”

Szakács Zita

2005. Gyenesdiás, július 31–augusztus 6.

IFJÚSÁGI VEZETŐKÉPZŐ

Ifjúsági vezetőképző tábor

TÁBOR

EGYETLEN ISTEN

Egyetlen Isten: elvesztett Egészség!
Idézlek, hívlak szakadatlanul.
Rajtad kívül nincs már más istenem,
Imádkozni sem tudok igazul,
Míg meg nem mutatod magad nekem.

Én nem tudom már, mikor láttalak,
Mikor volt testem a te templomod.
Gyermekkoromban, – álmomban talán?
A feldúlt szentély roskatag falán
Most csak elsuhan árnyék-alakod.

Néha acél-idegü férfi-árny,
Aki valami roppant tette készül, –
Néha mosolygó, bűbájos leány,
Az élet szőnyegét szövi serényül, –
Néha gyermek, – csak játszik boldogan.

De mindig árnyék, s mindig elsuhan.
Könyörgök neki: irgalmazz, maradj,
Magadból ne csak koldus-morzst adj!
Hiszen nélküled jó sem tudok lenni,
Hiszen nélküled nem tudok szeretni!

Hány tavaszom volt, s nem is ismerem
Igazán az ibolya illatát,
Hány fényes őszöm, s csak utána mondtam
Másoknak: milyen tékozlók a fák!
Így illantak a tündér-évszakok.

És én még mindig, mindig itt vagyok!
Lesem, hogy hol buzog a csoda-kút,
A doktort várom, aki felpattantja
Nekem a rozsdás, rég bezárt kaput,
Amelyen túl egy lépcső hazavisz.

Reményik Sándor

178571040503

480 Ft